அத்தியாயம் 9

ஞானஸ்நானம், சாட்சி, ஒப்புரவாகுத-ன் ஆவியினால் முத்திரையிடப்படுதல்

ஆவியின் ஞானஸ்நானம் ஒன்றுதான்-மூன்று பகுதிகளாக-இந்த ஞானஸ்நானத்தின் உட்கருத்து-“பரலோக இராஜ்யத்தின் திறவுகோல்கள்”-எல்லா மாம்சத்தின் மேலும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆவியின் வேறொரு ஞானஸ்நானம்-இதன் உட்கருத்து-ஆவிக்காக ஜெபித்தல்-ஆவியின் சாட்சி-இதன் முக்கியத்துவம்-இது இல்லாமல் தேவனோடு சமாதானமில்லை-அது தன்னிடம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை சிலரே அறிந்திருக்கின்றனர்-இதுவே நான் அறிந்துகொள்ள ஆவலாயிருக்கிற காரியம்-ஆவியின் சாட்சியை அறிந்துகொள்வதெப்படி-ஆட்சிமுறையில் வேறுபாடுகள்-ஆவியின் சாட்சியம்-ஆவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்-ஆவியினால் நிறைந்திருத்தல்-ஆவியின் முத்திரை-அது முத்திரையிடும் வாக்குத்தத்தம்-மீட்பின் நாள் வரை-உன்னத நிலையை அடைய வாஞ்சிக்க வேண்டும்-தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“பெந்தெகொஸ்தே என்னும் நாள் வந்தபோது, அவர்கள் எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு ஓரிடத்திலே வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது பலத்த காற்று அடிக்கிற முழக்கம்போல, வானத்தி-ருந்து சடிதியாய் ஒரு முழக்கமுண்டாகி, அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்த வீடு முழுவதையும் நிரப்பிற்று. அல்லாமலும் அக்கினிமயமான நாவுகள்போல பிரிந்திருக்கும் நாவுகள் அவர்களுக்கு காணப்பட்டு, அவர்கள் ஒவ்வொருவர்மேலும் வந்து அமர்ந்தது. அவர்கள் எல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்டு, ஆவியானவர் தங்களுக்கு தந்தருளின வரத்தின்படியே வெவ்வேறு பாஷைகளிலே பேசத்தொடங்கினார்கள்.” *அப். 2:1-4*

சுவிசேஷ யுகத்தில் உள்ள திருச்சபையாருடைய

வரலாற்றிலே பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய நாள்-ஐம்பதாம் நாளாகிய பெந்தெகொஸ்தே நாளாகும். நம்முடைய மீட்பர், நமக்காக, தேவனுக்கு முன்பாக பிரதான ஆசாரியராகத் தோன்றினார் என்று குறிப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஈடுப-யை 50 நாட்களுக்கு முன்பாக கல்வாரியில் தியாக ப-யாக நிறைவேற்றி முடித்தார். எனவே அவர் பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாக இந்த ஒப்புரவாக்குத-ன் ஊழியத்தை செய்து பிரதான ஆசாரியரானார். இந்த ஈடுப-யை தேவன் ஏற்று அங்கீகரித்துக் கொண்டதினால், அப்போஸ்தலர்களும், விசுவாசிகளும், யார் யார் இயேசுகிறிஸ்துவின் ஒப்புரவாக்கும் ஈடுப-யை ஏற்று விசுவாசித்து, பிதாவண்டையில் சேர விருப்பப்படுகிறார்களோ, அவர்களெல்லாரும் தேவ புத்திரர் (யோவா 1:12) என அடையாளம் காட்டப்படுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் தங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டு உண்மையென நிரூபிக்கப்பட்டபிறகு, "சுவீகாரத்தின் ஆவி"யைப் பெற்ற தேவ குடும்பத்தின் அங்கங்களாகிறார்கள். இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அந்த நிலைமையை அடைந்தோம் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அவ்வாறு பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொண்ட அப்போஸ்தலர்களும், விசுவாசிகளும் தங்கள் இருதயங்களில் பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை செயல்படுவதை வெளியரங்கமான அடையாளங்களால் திருப்திகரமாகும் அளவுக்கு நிரூபித்துக் காண்பிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட விசுவாசிகளுடைய கிரியைகள், அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அவர்களைப் பின்பற்றி வரும் விசுவாசிகளுக்கும் இவர்கள் தேவனுடைய ஆவியைப் பெற்றவர்கள், கிறிஸ்துவுக்குள் உடன் சுதந்திரராகப் போகிறவர்கள் என்று வெளியரங்கமாக, திருப்திகரமாக நிரூபிக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

இவைகள் எல்லாவற்றிலும் தேவ ஆவியின் வல்லமை வெளிப்படுகிறதேயல்லாமல், பிதாவாகிய தேவன், குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்ற இருவரை அல்லாமல், வேறு மூன்றாவதான ஒரு கடவுளோ, அவரின் வல்லமையோ தேவையே இல்லை என்பது இதனால் நிரூபிக்கப்படுகிறது. இதற்கு நேர்மாறாக, பரிசுத்த ஆவி என்பது புதிதாய் பிறந்த ஒவ்வொரு தேவபுத்திரரையும் ஆட்கொண்டு, இயக்கக்கூடிய, வழிகாட்டக்கூடிய தேவ வல்லமையே அல்லாமல்

இது ஒரு மூன்றாவது தேவனல்ல. இந்த தேவ வல்லமையினால் தான் அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள் ஆகியோருடைய திறமை வெளிப்படக் காரணமாயிருந்தது. அது நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கவும், பலப்படவும் இந்த தேவ வல்லமையே காரணமாயிருந்தது. "மனிதர்களுக்கு வரங்களை அளித்தார்" என்ற சங்கீதத்தின் வேதப்பகுதியை அப்போஸ்தலர் பவுல் விளக்கும்போது, நமது கர்த்தர் ஆவிக்குரிய வரங்களையே அளித்தார் என்று குறிப்பிடுகின்றார். (சங். 68:18; எபே. 4:8) எல்லா வரங்களுக்கும் மேலாக, முழு உலகத்தினையும் மீட்டிட தம்முடைய ஜீவனையே நமது மீட்பர் தந்தருளினார். மீட்கப்பட்ட இலட்சோப இலட்சம் பேர்களில் ஒரு பகுதியினர் மட்டுமே சிறுமந்தையாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராக, தேவ இராஜ்யத்தில் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவர். இந்த சிறுமந்தையாகிய சபையாரைத் தெரிந்தெடுத்தல் ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டாலும், பெந்தெகொஸ்தே நாள் வரை காத்திருந்து தேவ ஆவியை முத்திரையாகப் பெற்றுக்கொண்ட போதுதான் அவர்களுக்கு சிறு மந்தை அல்லது திருச்சபையார் என்ற அங்கீகாரம் கிடைத்தது. பிதாவாகிய தேவனே தம்முடைய ஆவியாகிய பரிசுத்த ஆவியை திருச்சபையாருக்கு பகிர்ந்தளிப்பதால், விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவின் ஒப்புரவாகுத-ன் ஊழியத்தில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதால் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சபையாக, திருச்சபையாராக அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள். இனிமேல் அவர்கள் அந்நியரும், பாவிகளுமாகக் கருதப்படாமல், தேவனுடைய வீட்டாராக கருதப்படுவார்கள். இனி அவர்கள் ஊழியர்களாயிராமல், தேவ புத்திரர்களாகி, "பரத்திற்குரிய பரிசுக்குப் பங்காளிகளாகின்றனர்." தேவ ஆதிக்கம், பரிசுத்த வல்லமை, பரிசுத்தஆவி ஆகிய இவைகள் இவைகளின் ஊற்றாகிய பிதாவாகிய தேவனிடத்தி-ருந்தே புறப்படுகிறது. அது தேவனுடைய பிரதிநிதியும் நம்முடைய மீட்பரும், திருச்சபையாருக்கு தலையுமாகிய கிறிஸ்துவின் மூலமாகவே எல்லா மக்களுக்கும் வழங்கப்படும்.

பரிசுத்த ஆவியினால் உந்தப்பட்ட அப். பேதுரு இது குறித்து கூறும்போது, இது பிதாவினிடத்தி-ருந்து குமாரன் மூலமாக வருகிறது என்கிறார். "இயேசு தேவனுடைய வலது கரத்தினாலே

உயர்த்தப்பட்டு, பிதா அருளிய வாக்குத்தத்தத்தின்படி பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, நீங்கள் இப்பொழுது காண்கிறதும் கேட்கிறதுமாகிய இதைப் பொழிந்தருளினார்." - அப். 2:33 பரிசுத்த ஆவியினால் பெற்றுக் கொள்கிற ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றி வெளிப்படையாக வ-யுறுத்தி அதன் இலக்கணத்தைக் கூற முடியாது. கர்த்தருடைய ஈடுப-யை நாம் ஏற்றுக் கொண்டோமேயானால், நாம் திருச்சபையாராக அங்கீகரிக்கப்பட அது ஒரு சான்று. அது இல்லாமல் நாம் திருச்சபையார் என்று சொல்வதற்கு எந்த ஆதாரமுமில்லை. நாமும் நீதிமான்களாக ஆக முடியாது.

பிரபலமான கிறிஸ்தவர்களின் மத்தியிலே, சத்தியத்திற்கு எதிரான தப்பறைகளை கவனிக்கும்போது, நாம் அவைகளை தப்பறை என்று தயங்காமல் எடுத்துக் காண்பிக்க வேண்டும். அடிக்கடி பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தை காத்திருந்து பெறவேண்டும் என்பதையும் தவறு என்று காண்பிக்கவேண்டும். இப்படி காத்திருப்பது தேவ வார்த்தையின் வாக்குத்தத்தத்திற்கு முற்றிலும் முரணானதும் தேவனுடைய திட்டத்திற்கு முற்றிலும் மாறானதும் ஆகும். வேதாகமத்தின்படி மூன்று வகையான ஞானஸ்நானம் மட்டுமே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்றுமே மிக அவசியமானது. வேறெந்த விதமான ஞானஸ்நானமும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த மூன்றும் மூன்று வகையல்ல, ஒரே ஞானஸ்நானத்தின் மூன்று பாகங்கள் அல்லது பகுதிகள்.

1. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானம்.

2. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அப்போஸ்தலர்கள் பெற்றுக்கொண்ட ஞானஸ்நானம்.

3. புறஜாதியி-ருந்து முதன்முறையாக வந்த கொர்நே-யு பெற்ற ஞானஸ்நான உடன்படிக்கையினால் அவன் தேவபுத்திரன் ஆனான். இந்த ஆவிக்குரிய மூன்று ஞான ஸ்நானத்தின் ஒழுங்கைப் பற்றி நாம் ஆராய்வோமாக :

1. இயேசுகிறிஸ்து பெற்ற தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் அவருக்கு அவசியமாக இருந்தது. அவர் தெய்வீக சாயலும், தெய்வீக

வல்லமையும் உடையவராயிருந்தாலும், அநேகருக்கு இந்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் வெளிப்படையாக விளங்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், அவர் தெய்வீக வல்லமையில் பங்கு பெறுவதற்காகவும், தம்முடைய சுதந்திர பாகத்தை எல்லா ஜாக்கிரதையோடும் காத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தாலும், தேவப்பிரதிநிதியாகவும், தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவராகவும், அகில உலக மக்களுக்காக மீட்பை ஏற்படுத்த தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்பதை எல்லாரும் வெளிப்படையாக அறிய வேண்டி இருந்தாலும் ஆவியின் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்பட்டது. எல்லாரும் அறிய வேண்டிய அடையாளமாக ஒரு புறாவைப் போல் பரிசுத்த ஆவி இறங்கியதை அனைவரும் கண்டனர். புறாவைப் போல் இறங்கினது பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமைதான் என்பதை, அதைக்கண்ட யாவரும் புரிந்து கொண்டார்களா என்று நமக்குத் தெரியாது. அச்சமயத்தில் இஸ்ரயேலர்களால் தீர்க்கதரிசி என்று கருதப்பட்ட யோவான் ஸ்நானகன், இஸ்ரயேல் மக்கள் மத்தியில் சீர்திருத்தமும், மறுமலர்ச்சியும் செய்து கொண்டிருந்ததால், அவர் இயேசுவுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்போது இந்த புறாவின் ரூபத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையைக் குறித்து சாட்சி பகர்ந்தார். அவர் கொடுத்த சாட்சியானது,

"பின்னும் யோவான் சாட்சியாகச் சொன்னது: ஆவியானவர் புறாவைப் போல வானத்தி-ருந்து, இவர் மேல் தங்கினதைக் கண்டேன். நானும் இவரை அறியாதிருந்தேன்; ஆனாலும் ஜலத்தினால் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கும்படி என்னை அனுப்பினவர்: ஆவியானவர் இறங்கி யார் மேல் தங்குவதை நீ காண்பாயோ, அவரே பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறவர் என்று எனக்குச் சொல்-யிருந்தார். அந்தப்படியே நான் கண்டு, இவரே தேவனுடைய குமாரன் என்று சாட்சி கொடுத்து வருகிறேன் என்றான்." - யோவான் 1:32-34

2. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் திருச்சபையார் பெற்றுக் கொண்டது ஆவியின் ஞானஸ்நானம்; அந்த ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுத்தவர் கிறிஸ்துவே. யோவான் இங்கு விவரிப்பது போல்,

"அவரே பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம்

கொடுக்கிறவர்."

பேதுரு சாட்சியாக, "கிறிஸ்து தன்னுடைய பரிசுத்தஆவியை நமக்காகப் பொழிந்தருளினார்" என்று இந்த செய்தியை உறுதிப்படுத்துகிறார். அவர் ஒருவர் மாத்திரமே ஆவியின் அபிஷேகத்தைக் கொடுக்க வல்லவராயிருக்கிறார். ஏனெனில், அவர் தன்னுடைய விலைமதிக்க முடியாத இரத்தத்தினால் இந்த உலகினையே மீட்டு இரட்சித்தார். கிறிஸ்துவை அல்லாமல் ஒருவரும் பிதாவினண்டையில் வரமுடியாது. பிதா ஒருவரையும் நியாயத் தீர்க்கிறதில்லை. அனைவரையும் நியாயந் தீர்க்கிற நியாயதிபதி கிறிஸ்துவே. அவரேதான் எல்லாருக்கும் மேலாக உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, பிதாவின் பிரதிநிதியாக செயல்படுகின்றார். தன் மூலமாக பிதாவினண்டையில் வருகிற ஒவ்வொருவரையும் இயேசுகிறிஸ்து பிதாவோடு ஒப்புரவாக்குகிறார். நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி திருச்சபையார் இப்படி பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் செய்யப்படுவது அனைவருக்கும் வெளியரங்கமாய் காணப்படும்படி, வெளிப்படையான சாட்சியத்திற்காகவே ஆகும். அதுபோலவே கிறிஸ்துவும், பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது, அனைவருக்கும் சாட்சியாக பிரகடனம் செய்வதற்காகவே ஆகும்.

வேகமாக வீசிய காற்று அந்த இடத்தை நிரப்பியது; அக்கினிமயமான நாவுகளைப் போலப் பிரிந்திருக்கும் நாவுகள் அவர்களுக்குக் காணப்பட்டு ஒவ்வொருவர் மேலும் வந்து அமர்ந்தது. (பதினொரு அப்போஸ்தலர்கள் மட்டுமே கர்த்தரின் பிரதிநிதிகளாக பரிசுத்த ஆவியின் நாவுகளாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டனர்) காணமுடியாத பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையை மற்றவர்கள் காணும்படியாக அந்த நாவுகள் தோன்றின. அதுபோலவே புறா ரூபத்தில் யோவானுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது வெளியரங்கமான அடையாளமேயல்லாமல், அந்தப் புறாவின் வடிவத்தில் தேவ வல்லமை கொடுக்கபட வேண்டுமென்பதில்லை. புறா என்பது தூய்மைக்கும் சமாதானத்திற்கும், அடையாளமாக இருப்பதால் அது பிதாவாகிய தேவனுடைய அன்பின் ஆவியின் முழுமையை பொருத்தமாக காண்பிக்கிறது. அதுபோலவே பிரிந்திருக்கிற நாவுகள் போல

அப்போஸ்தலர்கள் மேல் வந்தது, பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையை அனைவருக்கும் விளக்கிக் காண்பிக்க பொருத்தமாக அமைந்தது. அதன்படியே அவர்கள் இந்த உலகத்தி-ருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்களாய், தேவனுக்கென்று சாட்சி பகர வேண்டியவர்கள் என்பதைக் காண்பிக்கிறது. அப்.2:32; 3:15; 5:32; 10:39,41; 13:31

3. அதுபோலவே புற ஜாதியி-ருந்தும் தேவன் தனக்கென ஒரு ஜனத்தை ஆயத்தப்படுத்த, முதன்முதலாக இந்த அபிஷேகம் கொர்நே-யுவுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. ஏனெனில் இதுவரை புறஜாதியார் தேவனற்றவர்களும், தேவனுடைய காணியாட்சிக்கு புறம்பானவர்களும், அவருடைய ஊழியக்காரராக இருக்கக் கூட தகுதியவற்றவர்கள் என்று கருதப்பட்டனர். இதன் காரணமாக தேவனுடைய ஜனமாகிய யூதர்கள், இந்த புறஜாதியார் உன்னதமான தேவனுடைய ஜனமாக ஆவார்கள் என்று கனவிலும் கருதவில்லை. இந்த தெய்வீக தயவு அவர்களுக்கு கோடிட்டுக் காண்பிக்கும் வண்ணமாக, யூதர்கள் மத்தியில் இருக்கும்போதே கொர்நே-யு தேவ புத்திரனாக அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.

தேவ திட்டப்படி, யூதர்களுக்கு விசேஷ சலுகை கொடுக்கக் கூடிய கிருபையின் காலமாகிய 70 வாரங்களும், அதாவது பெந்தெகொஸ்தே நாளி-ருந்து 3 1/2 ஆண்டுகள் வரையிலும் புறஜாதியாருக்கு இந்த பரம அழைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை (வேதாகமப் பாடத் தொகுதி எண் -2, அதிகாரம் 7 காண்க). எனவே புறஜாதியி-ருந்து இந்த பரம அழைப்புக்குப் பங்குள்ளவர்களாய் வந்து சேர்ந்தவர்களும், யூதர்களி-ருந்து வந்து சேர்ந்தவர்களும் எந்த வேற்றுமையுமின்றி கிறிஸ்துவுக்கு உடன் வாரிசுகளாகும் பாக்கியம் பெற்றார்கள் என்பது மெய்யே. யூதர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆவிக்குரிய உடன்படிக்கை பெற்றபோது, இந்த உண்மைக் குறித்து குறிப்பிடப் இயலவில்லை. அப்போஸ்தலர்கள், மற்ற யூதர்கள் மத்தியில் இந்த வேற்றுமை மனப்பான்மை வெகு ஆழமாக வேரூன்றியிருந்ததால், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நடந்தது போல, கொர்நே-யுவுக்கு பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்பட்டதற்கு, அவர் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதற்கு தகுந்த ஆதாரம் அவசியமாயிருந்தது.

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நிகழ்ந்ததுபோல பிரிந்திருக்கிற நாவு போல அக்கினியின் வெளி அடையாளங்கள் கொர்நே-யுவுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. எனினும் அன்றைக்கு அளிக்கப்பட்ட அதே ஆவியின் வல்லமை இவருக்கும் அளிக்கப்பட்டது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அப்போஸ்தலர்கள் பெற்றுக் கொண்ட வரங்களில் சிலவற்றை இவரும் பெற்றிருக்கக்கூடும்.

தேவன் புறஜாதியாரையும் தெரிந்துகொண்டார் என்பதை வேறு எப்படி நாம் அறிந்து கொள்ளமுடியும். ஆபிரகாமின் வித்தாகிய சுபாவப்படியான விசுவாசிக்கிற இஸ்ரயேலர்களுக்கு மட்டுமே இந்த பரம அழைப்பும், ஆவியின் வரங்களும் ஆவியின் ஞானஸ்நானமும் வழங்கியிருந்தாரானால் புறஜாதியாரி-ருந்து வந்த கர்த்தருடைய பிள்ளைகளின் நிலைமை என்ன என்பது குறித்து சுவிசேஷயுகம் முழுவதும் நமக்கு சந்தேகமும், ஐயப்பாடும் இருந்திருக்கும். கொர்நே-யு பரிசுத்த ஆவியினால், ஞானஸ்நானம் பெற்றதினால் மட்டுமே, யூதன், புறஜாதியான் என்ற பாகுபாடு இல்லை என்ற உண்மையை தேவன் வெளியரங்கமாக்கினார். ஆண் என்றும் பெண் என்றும், அடிமை என்றும் சுயாதீனன் என்றும் பேதமே இல்லை என்று சாட்சியாக நிரூபிக்கப்பட்டது. ஒருவனும் தன்னுடைய சுய நீதியினாலே தேவனுக்கு முன்பாக ஒப்புரவாக முடியாது. தேவனுடைய நேசகுமாரனும், நம்முடைய கர்த்தருமாகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக தேவனிடத்தில் வருகிறவர்கள் மட்டுமே அவருக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். *1 கொரி.12:13*

இதுவரை ஆராய்ந்த இந்த மூன்று வகையான பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தைத் தவிர, வேறு ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றி வேதாகமத்தில் எவ்வித குறிப்புகளும் கிடையாது. எனவே, அடிக்கடி, காத்திருந்து, ஜெபித்து பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தை பெறவேண்டும் என்று கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் எண்ணுவது தவறானதும் தேவையற்றதுமாகும். ஏனெனில் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் கொடுக்கப்பட்ட ஞானஸ்நானத்தின் பின்சேர்க்கையான கொர்நே-யுவின் மேல் பொழியப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் வரங்கள் எல்லா தேவைகளையும் நிறைவுசெய்கிறது. அந்த ஞானஸ்நானங்கள் எல்லாம் தனிப்பட்ட நபர்கள்மேல் வந்த ஆசீர்வாதங்கள் மட்டுமல்ல, கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபை

முழுமைக்கும் பிரதிநிதித்துவமாக கொடுக்கப்பட்டவைகளாகும். திருச்சபையாருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வரங்கள் இரண்டு பாகங்களாகக் கொடுக்கப்பட்டது. 1. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 2. கொர்நே-யுவின் வீட்டில் புறஜாதியாராகிய அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆவியின் வரங்கள் பொதுவானவை என்பதை பேதுரு அப்போஸ்தலனிடம் கர்த்தராகிய இயேசு, தாம் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பாகக் கூறிய வார்த்தையி-ருந்து புரிந்து கொள்ளலாம்.

“பரலோக இராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை நான் உனக்குத் தருவேன்.” - *மத்.16:19*

ஒரு சாவி என்பது திறக்கும் ஆற்றலைக் குறிக்கிறது. சாவிகள் என்று பன்மையில் கூறும்போது, ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட கதவுகள் திறக்கப்படுவதைக் குறிப்பிடுகிறது. உண்மையில் அங்கு இரண்டு பூட்டுக்கும், இரண்டு சாவிகள் இருந்தன. அந்த இரண்டு சாவிகளையும் பேதுரு அப்போஸ்தலன் உபயோகித்தார். கர்த்தர் முன்பதாகவே கூறியபடியே, யூதர்களுக்கும் புறஜாதியாருக்கும் பூட்டப்பட்டிருந்த பூட்டை பேதுரு அப்போஸ்தலன் திறந்தார். முதல் திறவுகோலை பெந்தெகொஸ்தே நாளிலே பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற மூவாயிரம் பேருக்கு மத்தியிலே பேதுரு அப்போஸ்தலர் பேசினபோது உபயோகித்தார். அதனால் அந்த மூவாயிரம் பேர்களுடைய மனக்கதவுகள் திறக்கப்பட்டு, புதிய சுவிசேஷ யுகத்தைக் கண்டனர். *(அப்.2:37-41)* மறுபடியும் புறஜாதியாருக்கு சுவிசேஷம் போதிக்கப்பட குறித்தகாலம் வந்தபோது, நமது கர்த்தர் அவரது சித்தத்தின்படி இந்த வேலையை பேதுருவுக்குக் கொடுத்தார். பேதுருவை கொர்நே-யு வீட்டிற்குச் செல்லவும், பேதுருவை அழைப்பிக்கும்படி கொர்நே-யுவுக்கும் கட்டளையிட்டு, பேதுருவை கொர்நே-யுவுக்கும் அவரது வீட்டாருக்கும் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்படி கூறினார். இந்த சமயத்தில் பேதுரு இரண்டாவது சாவியை புறஜாதியாருக்குச் சுவிசேஷ கதவை திறக்கப் பயன்படுத்தினார். கொர்நே-யுவுக்கும் அவன் வீட்டாருக்கும், அங்கு கூடியிருந்த விசுவாசிகளான அத்தனை பேருக்கும் அற்புதமான பரிசுத்த ஆவியை பொழிந்தருளி தேவன் இதை வெளிப்படுத்தினார்.

முழுக்கு ஸ்நானத்தில் ஒரு மனிதனை முழுமையாக நீரில் முழுக்குவதற்கொப்பாக, ஆவியின் ஞானஸ்நானம் என்பது அவர்களை முழுமையாக தேவ வல்லமையினாலும், ஆவியினாலும் நிரப்புதல், அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் என்பதே சரியான கருத்தாகும். இதே அபிஷேகம், சுவிசேஷ யுக நாள் துவங்கி இன்றளவும் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய திருச்சபையில் அங்கமாகின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் முற்றிலுமாய்ப் பொழியப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த ஆவியின் நிரப்புதல், பரிசுத்தபடுத்துதல், ஆசீர்வதித்தல், அபிஷேகம் பண்ணுதல் ஆகியவை திருச்சபையின் கடைசி உறுப்பினர் வரையிலும் முழுமையாக தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். அப். யோவானும் இந்த ஞானஸ்நானத்தை அபிஷேகம் என்று கூறுகிறார்.

“நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது.” - (1 யோவா 2:27; சங். 133:2)

முழுமையாக ஆவியின் அபிஷேகத்தினைப் பெற்றதையே முக்கியப்படுத்தி இங்கு சொல்-யிருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகமாகிய இந்த ஒரே அபிஷேகத்தைத் தவிர நீங்கள் பெற்ற வேறு அபிஷேகங்களைப் பற்றி அவர் கூறவில்லை. அவைகளெல்லாம் முற்றிலும் தேவையற்றதும் தேவ ஏற்பாட்டிற்கு மாறுபாடானதும் ஆகும். தேவ கருத்தின்படி முழுசபையும் ஒன்றாகவே கருதப்படுகிறது. *“எப்படியெனினும் சரீரம் ஒன்று, அதற்கு அவயங்கள் அநேகம்; அந்தப் பிரகாரமாகக் கிறிஸ்துவும் இருக்கிறார்... நீங்களே கிறிஸ்துவின் சரீரமாயும், தனித்தனியே அவயவங்களாயுமிருக்கிறீர்கள்.” - 1 கொரிந் 12:12,27* இந்தக் கருத்துக்கு இசைவாக வேதாகமம் எடுத்துச் சொல்வது என்னவென்றால், கர்த்தர் நம் ஒவ்வொருவரையும் தனிப்பட்ட நபர்களாகக் கருதினாலும், பல வகைகளிலும் தனித்தனியே அவரவர்க்கு என்ன தேவையோ அவற்றை வழங்கிவந்த போதிலும், இப்படி நாம் நமது பிதாவின் முன்பாக காணப்படுகிறபோது, தனித்தனி அங்கங்களாக காணப்படுகிறதில்லை. இப்படி பல்வேறு வகையான அங்கங்கள் இருந்தாலும், தனித்தனியே அவைகளைச் சொல்லாமல் ஒரே சரீரம் என்று சொல்வதுபோல, கிறிஸ்து என்கிற தலையிலே சரீரமாகிய அவயவங்கள் உள்ளன. நாம் விசுவாசிகளான பிறகு, கிறிஸ்துவின்

சரீரத்திற்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்று, தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் இசைவாயிருக்கின்ற சரீர அங்கமாக மாற வேண்டும் என்று வேதம் நமக்கு அறிவிக்கின்றது.

நல்மனசாட்சியின் உடன்படிக்கை என்கிற ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்து நாம் வேறொரு அத்தியாயத்தில் இன்னும் விளக்கமாக எடுத்துரைப்போம். விசுவாசிக்கிற யாவரும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பண்ணப்படுவதற்காக அழைக்கப்படுகிறார்கள். இப்படி பிரதிஷ்டைக்குட்படும்போது தான் பரிசுத்த ஆவிக்குள்ளான ஸ்நானம் பெறமுடியும். பரிசுத்த ஆவி என்பது ஒரு ஆள் அல்ல. பரிசுத்த ஆவி தேவனுடைய வல்லமை, பலம். இந்த பலத்தைத் தேவன் திருச்சபையாருக்குக் கொடுக்கின்றார். இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய திருச்சபைக்குள் அங்கமாக மாறவேண்டும். இந்த பரிசுத்த ஆவியின் அருளை வேறெந்த வழிகளிலும் பெறமுடியாது. திருச்சபை, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கமாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை வைத்துக் கொண்டு, பூமியில் இருக்கக்கூடிய ரோமன் கத்தோ-க்க சபை, மெத்தடிஸ்ட் சபை, பிரெஸ்பிடேரியன் சபை அல்லது மனித அமைப்புக்களாகிய ஏதாவது ஒரு சபையில் அங்கமாக வேண்டும் என்று கருதிவிடக்கூடாது. திருச்சபையின் அங்கமாகவேண்டும் என்று கூறுகிறோம். எந்தளவு பரிசுத்த ஆவியின் அருளைப் பெற்றார்களோ, அந்தளவு தெய்வீக அன்பின் திட்டத்தினைப் புரிந்து கொண்டு, அத்திட்டத்தின் பணிகளைப் பகிர்ந்து செய்கின்றவர்களும், ஆவியின் கனிகளால் சாட்சி பகர்கின்றவர்களுமே திருச்சபையின் உறுப்பினர்களாகக் கருதப்படுவர்.

உண்மையாகவே கிறிஸ்துவோடு யார் ஐக்கியமாயிருக்கிறார்களோ, அதே அளவு ஐக்கியத்தை திருச்சபையின் அங்கத்தினர்களோடும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இத்தகையவர்கள் இப்பொழுதோ, பிற்காலத்திலோ அன்றைக்கு பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஊற்றப்பட்ட ஆசீர்வாதத்திற்காக ஜெபிக்க தேவையில்லை. திருச்சபை முழுவதையும் பிதாவாகிய தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் ஏற்றுக் கொண்டதினாலே, தற்கால திருச்சபையார் முற்காலத்தில் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் வழங்கப்பட்ட ஆவியின்

அருளையும், கொர்நே-யுவின் வீட்டில் வழங்கப்பட்ட ஆவியின் அருளையும் மகிழ்வுடன் மறுபடியும் தங்கள் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து பூரிப்படைகின்றனர். இத்தகைய தெய்வீக ஏற்பாட்டினாலே எல்லாருக்கும் முழு திருப்தியிருக்கும். தேவனுடைய திட்டத்தினை புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் ஜெபிக்கும்போது, பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஊற்றப்பட்ட ஆவியை இன்றைக்கு எங்கள் மீது பொழிந்தருளும் என்று கேட்கும்போது, கர்த்தர் அவர்களின் ஜெபத்தைக் கேட்டு கோபம் கொள்வதில்லை. மாறாக, அவர்கள் அறியாமையை அகற்றி, அவர்கள் தெய்வத் திட்டத்தைப் புரிந்து தெளிவடைந்து கொள்ளும் நாள் வரை காத்திருந்து, அவர்களையும் ஆசீர்வதித்து ஏற்றுக்கொள்கிறார். இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக தேவன், அந்த பெந்தெகொஸ்தே நாளில் செய்த அற்புதத்தை செய்கிறதில்லை, தம்முடைய திட்டத்தினை மாற்றிக் கொள்ளப் போவதுமில்லை.

இப்படி தேவ திட்டத்தை அறியாமல் ஜெபிக்கின்ற அன்பர்கள், தொடர்ந்து ஆவிக்குரிய ஸ்நானத்தைப்பெற வேண்டுமென்று ஜெபிக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள், அப்போஸ்தலர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆவியை வருங்காலத்திலும் ஊற்ற வேண்டும் என்று எவ்விடத்திலும் ஜெபிக்கவில்லை என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். இப்படி அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தெரியாததை தெரிந்திருக்கிறோம் என்ற ஞானத்தில் பேசுகிறார்களா? அல்லது அப்போஸ்தலர்களைப் பார்க்கிலும் தங்களைப் பரிசுத்தவான்கள் என்று எண்ணிக் கொள்வதால் இவ்வாறு ஜெபிக்கிறார்களா? அல்லது ஆவியினால் நிறைய வேண்டும் என்று மிகவும் வாஞ்சிக்கிறார்களா? அது அவர்களுடைய தவறான வேண்டுகோள்கள், தங்கள் சொந்தக் கற்பனைகள் என்று நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம். அறியாமையில் சிறு பிள்ளைகள் பெற்றோர்களிடம் அவர்கள் விருப்பத்திற்கெதிராக சீண்டிக் கொண்டிருப்பதைப் போல இவர்களுடைய வேண்டுதலும் அதே அறியாமையின் தன்மையை உடையதாக இருக்கின்றது. அவர்களுடைய மன்றாட்டு அவசியமற்றது. எனவே அவர்கள் மன்றாடினாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட போவதில்லை.

ஆவியின் பொதுவான ஞானஸ்நானம்

“அதற்குப் பின்பு நான் மாம்சமான யாவர் மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்.” - *யோயேல் 2:28*

பாவம் செய்து தேவகிருபையை இழந்த மனுக்குலம், தேவனோடு ஒப்புரவாக, மனுக்குலத்தின் பாவத்திற்கென கிறிஸ்து தன்னையே ஈடுப-யாகக் கொடுத்து, தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் ஒப்புரவு உண்டாக்கியது இந்த பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை. தேவனே நியாயாதிபதியாகவும், அனைவரையும் நீதிமான்களாக்கு கிறவராகவும் இருக்கிறார் என்பதை நிரூபிக்க இயேசு தம்மைத்தாமே ஈடுப-யாக தந்ததின் நோக்கம் இந்த ஒப்புரவாக்குதலை விசுவாசிக்கிற யாவரும் தேவனண்டை சேர கிறிஸ்து வழி ஏற்படுத்தியதே ஆகும். எனவே பிதாவண்டையில் வர விரும்புகிறவர்கள் கிறிஸ்துவின் மூலமாகத்தான் வர முடியும். பூமியில் இருக்கிற எல்லாருக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுத்து, தேவனைப் பற்றி அறிகிற அறிவினையும் போதிக்கும்போது அதை ஏற்றுக் கொள்கிற யாவரும் மீட்படைவர். இதனால் மகிமையடைந்த ஒப்புரவாக்குத-ன் மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்து உலக மக்கள் ஒவ்வொருவரையும் தேவனுடைய திட்டத்திற்குட்பட்டவர்களாக, தேவ பிள்ளையாகி தேவனோடு ஐக்கியப்படும்படி செய்கின்றார். விழுந்துபோன மனுக்குலம் தேவனோடு ஒப்புரவாகுவதற்கான வழிமுறைகளை இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கலாம். 1. திருச்சபையாராக இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் உள்ள சிறுமந்தை 2. ஆயிர வருட அரசாட்சியில் எவ்வளவு பேர் மனப்பூர்வமாக தேவ திட்டத்தினை ஏற்று கீழ்ப்படிய மனதாயிருக்கிறார்களோ அத்தனை பேர்களும்.

தேவனோடு ஒப்புரவாகி உடன்படுவது என்பது பாவத்துக்கு விலகி மன்னிப்பைப் பெற்று தேவனோடு இசைவதாகும். பாவத்தை விட்டுவிட மனதில்லாதவர்கள் தேவனோடு இசைவாக என்றென்றும் இருக்கமுடியாது. பாவத்தை விட்டுவிட்டவர்கள், தேவ நீதியின்படி கீழ்ப்படிபவர்களாய் தேவனோடு முழு இசைவாக இருப்பார்கள். பரம பிதாவின் சிந்தை, நோக்கம், கருத்துப்படியே அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை கிறிஸ்துவின் மூலம் பெற்றுக் கொள்வார்கள். அவர்களுடைய மனம் புதிதாகிறதினாலே அவர்கள்

மறுரூபப்பட்டிருப்பார்கள். வரப்போகிற ஆயிரம் வருட யுகத்திலே முழு மனுக்குலமும் தம்முடைய குமாரன் மூலமாக ஒப்புரவாகுவதற்கு தேவன் வைத்துள்ள சித்தமும், திட்டமும் இதுவே. இந்த சுவிசேஷ யுகத்திலே மணவாட்டிகள் கிறிஸ்துவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னரே அடுத்த யுகம் துவங்கும். இதுவே தேவனுடைய சித்தமும் திட்டமுமாகும். தேவனுடைய திருச்சட்டத்தின்படி எல்லாம் நிறைவேறித் தீரும்; அதி-ருந்து ஒரு சிறு புள்ளியாகிலும் மாறாது. பாவமும் அபூரண நிலையும் மன்னிக்கப்பட்டு, அந்த மன்னிக்கப்படுதலே அவனுக்கு நீதியும், பூரணத்தன்மையுமாக ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது.

ஆதாமின் மீறித-னாலே, அவனும் அவன் பின்னடியார்களும் விழுந்துபோன நிலையி-ருந்து சீர்திருத்தப்பட்டு, தேவசாயலைப் பெற்று முன்னிருந்த நிலைமைக்கு கொண்டு வருவது இயேசு கிறிஸ்துவின் கையில் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட பணியாகும். இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாகிய சாத்தான், எல்லாருடைய மனக்கண்களையும் குருடாக்கி அகில உலகினையும் தப்பறையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தான். இந்த நிலைமையை முழுவதும் மாற்றி, தப்பறை அறியாமை, மூடநம்பிக்கையைப் போக்கி, முழு மனுக்குலத்தினையும் தேவன் பக்கமாக திருப்பும் பணியின் ஒரு பகுதியாக சாத்தான் தள்ளப்படுவான். *2 கொரி. 4:4; வெளி. 20:2* அதன்பின்னர், வஞ்சனை, தப்பறை, அறியாமை ஆகியவற்றி-ருந்து உலகம் விடுபட்டு, நீதி, சத்திய ஆவி, அன்பு அகியவற்றின் கீழ் இருப்பார்கள். மனிதர்களிடமிருந்த கோபம், சுயநலம், வெறுப்பு, கலக மனப்பான்மை ஆகிய குணங்களின் ஆதிக்கங்கள் வேரோடு ஒழிக்கப்பட்டு, நீதியின் ஆவி, நன்மை, கிருபை, அன்பு, கருணை ஆகியவை அபிவிருத்தி அடையும். இப்படியாக தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவி, இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக முழு மனுக்குலத்திற்கும் மூன்று படிகளில் ஊற்றப்படும். முதலாவதாக அவர்களுடைய மனக் கண்களைப் பிரகாசமாக்குகிறார்; இரண்டாவதாக அவர்கள் சுபாவத்தின்படி பெற்றிருக்கிற பலவீனங்களை ஜெயிக்க வல்லமை, பலம் தந்து இன்னும் அவர்களுக்கு வேண்டிவற்றை தந்து உதவுகின்றார். மூன்றாவதாக, ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினாலே இழந்து போன தேவ

ரூபத்தினையும், தேவ சாயலையும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாக போதித்து வழிநடத்துவார்.

இந்த உலகத்தின் வருங்காலம் மகிமை நிறைந்ததாகவும், சலுகை நிறைந்ததாயும் இருக்கப் போகிறது. கடந்த காலங்களில் பட்ட கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் மாறாக, சொல்- முடியாத பெரிய பேரின்பம் காத்திருக்கின்றது. கர்த்தரின் விரோதிகளுக்கும், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ள மனதில்லாமல் கீழ்ப்படிய மறுப்பவர்களுக்கும் இத்தகைய நன்மைகளில் எதுவும் கிடைக்காது. மாம்சமான யாவர் மேலும் ஆவி ஊற்றப்படுகிறது. ஆனால் அதன் நன்மைகளைப் பெற்று அனுபவிப்பவர்களுக்கு மட்டுமே அது தேவைப்படும் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில், சத்திய ஆவியைப் பெற தங்களை அர்ப்பணித்து, சத்தியத்தை புசித்து, பரிசுத்த ஆவிக்கும் கீழ் வந்து ஆசீர்வதிக்கப்பட விரும்புகிற விசுவாசிகளுக்கு தேவைப்படுகிறது. எல்லா தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் மேலான தீர்க்கதரிசியும், எல்லா ஜீவன்களுக்கும் ஜீவனளிப்பவரும், மெல்கிசேதேக்கின் முறையின்படி ஆசாரியருமாகிய, கிறிஸ்து அவரது சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிகிற உலக ஜனங்கள் யாவரையும் ஆசீர்வாதத்தினால் நிரப்புகிறார் (தலையாகிய கிறிஸ்துவும் சரீரமாகிய சபையும் ஒருங்கிணைந்து இப்பணியை நிறைவேற்றுவர்). இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு கீழ்ப்படிகிறதினதால் நித்திய ஜீவனுக்குரிய நிரந்தர ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுச் சுகித்திருப்பார்கள். ஆனால், கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியாத அனைவரும் இரண்டாம் மரணத்தின் மூலமாக அழிக்கப்படுவர்.

“அந்த தீர்க்கதரிசியின் சொல் கேளாதவனெவனோ, அவன் ஜனத்தி-ராதபடி நிர்மூலமாக்கப்படுவான்.” - அப்.3:23

யோயே-ன் தீர்க்கதரிசனம் முன்பின் எதிர்மாறாக நிறைவேறுவதாக காணப்படுகிறது. மாம்சமான யாரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவது முதலாவதாகவும், சபை ஆசீர்வதிக்கப்படுவது கடைசியாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கர்த்தருடைய சிந்தையி-ருந்த திட்டத்தின்படியே யாவும் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றன என்பதில் எவ்வளவும் சந்தேகமில்லை; மகா வாக்குத்தத்தத்தின் மகிமையான காரியங்கள்

புரிந்துகொள்ள குறித்த காலம் வரும் வரை இரகசியமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. (தானி. 12:9,10) பல நூற்றாண்டுகளாக இந்த வசனங்கள் படிக்கப்பட்டு வந்தாலும், அந்த மகிமையின் இரகசியங்கள் தேவன் குறித்த அந்த ஏற்ற வேளையில்தான் உணர்ந்து கொள்ளப்படும். இந்த சுவிசேஷ யுக முழுவதுமாக அவர் தம்முடைய ஊழியக்காரர், ஊழியக்காரிகள் மேல் மட்டுமே தம்முடைய ஆவியை ஊற்றுகிறார். அப்படிப்பட்ட ஆவியை பெற்றவர்களின் ஆசீர்வாதம், அவர்கள் சொல்-முடியாத சந்தோஷத்தைப் பெற்றனர். கிறிஸ்துவோடுகூட நல்மனச் சாட்சி செய்து கொண்டு அவரின் பாடுகளில் பங்கு கொண்டவர்களாக கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராவார்கள். கிறிஸ்துவைப் போலவே தேவ புத்திரராகவும் அபிஷேகம் பெறுவார்கள். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் இவ்வித மகிமையைக் குறித்தே அப்.பேதுரு போதகம் பண்ணினார். தீர்க்கதரிசனத்தின் இரண்டு பகுதிகளை எடுத்துச் சொன்னார். பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினாலே உரைக்கப்பட்ட இரண்டு தீர்க்கதரிசனங்களில் மாம்சமான யாவர் மேலும் பரிசுத்த ஆவி ஊற்றப்படும் என்பதை விளக்காமல் இரண்டாவது பகுதியைக் குறித்தே அதிகமாக விளக்குகிறார். ஏனெனில் அதைப் புரிந்துக் கொள்ளக்கூடிய ஏற்ற காலம் இன்னும் வரவில்லை. ஊழியக்காரர்கள், ஊழியக்காரிகள் மேல் பரிசுத்தஆவியை ஊற்றினது பற்றி இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் துவக்கக் காலத்தில் விளக்கிய பேதுரு, பின்வரும் யுகத்தில் மாம்சமான யாவர் மேலும் பரிசுத்தஆவியை ஊற்றுவது பற்றி விளக்கிச் சொல்லவில்லை. பேதுரு தன்னோடும் தன் உடன் விசுவாசிகளோடும் பெற்றுக் கொண்ட ஆவியின் வரத்தினாலே, "யோயே-னால் முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம் இப்போது நிறைவேறுகிறது" என்கிறார். யோயே-னால் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு பகுதி பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நிறைவேறியது. மறுபகுதி இனிவரும் யுகத்தில் நிறைவேற்றப்படும். மாம்சமான யாவர் மேலும் ஆவி ஊற்றப்படாம-ருப்பதோடு, மேலும் சொல்லப்பட்ட காரியங்கள் இன்னும் நிறைவேறவில்லை. "கர்த்தருடைய பெரிதும் பிரகாசமுள்ள நாள் வருமுன்னே சூரியன் இருளாகவும் சந்திரன் இரத்தமுமாக

மாறும்" போன்ற காரியங்கள் நடைபெறக்கூடிய நாள் இப்போது சமீபமாக வந்திருக்கிறது. பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கும், எல்லார் மேலும் பரிசுத்தஆவி ஊற்றப்படுகிற நாளுக்கும் இடையே தேவனுடைய கோபாக்கினை நாள் குறுக்கிடுகிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் பின்புதான் மாம்சமான யாவர் மேலும் பரிசுத்தஆவி ஊற்றப்படும்.

நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி, சுவிசேஷ யுகத்திலே திருச்சபையார் பெற்றுக்கொண்ட தேவ ஆவிக்கும், வரப்போகிற அடுத்த யுகத்தில் அனைத்துலக மக்களும் பெற்றுக் கொள்ளப் போகிற தேவ ஆவிக்கும் வித்தியாசம் எதுவுமில்லை. ஏனெனில் இதுவும் அதே சத்திய ஆவி, நீதியின் ஆவி, பரிசுத்த ஆவி, பரிசுத்தமாக்கும் ஆவி, தேவனோடு இசைவாயிருக்கும் ஆவி, நன்மைக்கும் சத்தியத்திற்கும் நீதிக்கும் இசைவாக ஜனங்களை நடத்துகிற ஆவி ஆகும். அல்லாமலும் சுவிசேஷ காலத்தில் ஆவியைப் பெற்று ஜீவித்ததற்கும் பிற்காலத்தில் ஆவியைப் பெற்று ஜீவிப்பதற்கும் ஒரே மாதிரியான காரியமாயிராது. இப்பொழுது தேவனுடைய ஆவியை பெற்றுக் கொண்டு இவ்வுலகில் வாழும்போது, உலக ஆவியாகிய பொல்லாத ஆவியோடு ஏராளமான இடங்களில் போராட்டங்கள் ஏற்படும். இப்போது ஆவியைப்பெற்றுக் கொண்டவர்கள், தேவனோடு தேவ ஆவிக்கு இசைவாக நடக்க முயற்சி செய்யும் போது இத்தகைய ஆவியைப் பெறாதவர்களிடமிருந்து திரளான கன-ன் எதிர்ப்பும் வீண்பழிகளும் ஏற்படும் என்று இதனால்தான் தீர்க்கமாக இந்த உபதேசம் கொடுக்கப்படுகிறது.

பின்வரும் யுகத்தில் தேவ ஆவியைப் பெற்றவர்கள் மேல் வீண் பழி சுமத்துகிறவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். தற்போது இருக்கும் உலகத்தைக் காட்டிலும் வரப்பேகிற யுகத்தி-ருக்கும் ஒழுங்கு, ஆட்சி, பரிபாலனம், அதிகாரம் ஆகியவைகள் முற்றிலும் மாறுபட்டவையாக இருக்கும். ஏனெனில் இந்த உலகத்தின் அதிபதியாக சாத்தான் இருக்கிறான். வரப்போகிற யுகத்தின் அதிபதியாக இயேசு கிறிஸ்து இருப்பார். இந்த யுகத்தில் பெரும்பான்மையான மக்கள் விருப்பப்பட்டோ அல்லது விருப்பட்டாமலோ, அல்லது தெரிந்தோ தெரியாமலோ சாத்தானுக்கு

உட்பட்டிருக்கிறார்கள். வரப்போகிற யுகத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் நீதியின் இராஜ்யத்திற்குள்ளாக முழுமனுக்குலமும் கீழ்ப்படிந்திருக்கும். அப்போது சத்தியம் இலவசமாக, சிறியவர்கள்முதல் பெரியவர்கள் வரை போதிக்கப்படும் வரப்போகிற யுகத்தின் சட்டதிட்டங்களின் ஒழுங்கு, நீதி, சத்தியம், நன்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அரசு அமையும். தேவ இராஜ்யத்தில் தேவனுடைய சட்ட ஒழுங்கின்படி கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவர்களிடத்தில் சத்திய ஆவி வாசமாயிருப்பதால், எவரும் வீண்பழி சொல்- அவர்களை அவமானப்படுத்த முடியாது. மாறாக எந்தளவுக்கு தேவ ஆவியை பெற்றுக் கொள்கிறோமோ அந்தளவுக்கு கிருபையையும் ஆசீர்வாதமும் கிடைக்கும்.

ஆயிர வருட யுகத்தில் பெறுகிற பரிசுத்த ஆவி, சுவிசேஷ யுகத்தில் பெறுகிற பரிசுத்த ஆவி போல அல்ல. ஏனெனில் சுவிசேஷ யுகத்தில் பெறுகிற பரிசுத்த ஆவி, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலையும், இராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்தரராக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதலையும் குறிப்பிடுவதாக இருக்கிறது. அந்த வாக்குத்தத்தம் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் பரிசுத்த ஆவியைப்பெற்று, நீதியின் நிமித்தமாக இந்த பொல்லாத உலகத்தில் உபத்திரவப்படுகிற ஊழியக்காரர்களுக்கும் ஊழியக்காரிகளுக்கும் உரியதாகும். ஆகையால் அவர்கள், “ஆவியின் மகிமையாலும் தேவ மகிமையாலும் முடிசூட்டப்படுவார்கள்.” *1 பேதுரு 4:14*

ஆயிர வருடஅரசாட்சியின்போது பரிசுத்தஆவியின் நிலைப் பாடானது, அதைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்துவுடன் இசைந்திருப்பார்கள் என்று முக்கியப்படுத்திக் காட்டுகிறது. கிறிஸ்துவுடன் இசைந்திருப்பதால் இவர்கள் தேவனோடு ஒப்புரவாகி, பொதுவாக மனுக்குலம் முழுவதற்கும் தேவன் ஏற்பாடு செய்துள்ள ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் ஆவிக்குரிய சுபாவ மாற்றத்தை ஏற்படுத்தாது. ஆனால் பூமிக்குரிய பரிபூரண சுபாவத்திற்கு மாற்றப்படுவார்கள். ஆதாமினால் இழந்துபோன பூரண நிலைமைகளையெல்லாம் மீண்டும் பெறுவார்கள். *(அப்.3:19-21)* ஆதாமினால் இழந்துபோன பூரணத்துவம் இரண்டாம் ஆதாமாகிய

இயேசு கிறிஸ்துவின் மாபெரும் பாவ நிவராண ப-யினாலே ஒப்புரவாக்கப்பட்டு முந்தின சீரைப் பெற்று, பரிபூரண மனித நிலைக்கு கொண்டு வருவதே பரிசுத்தஆவியின் நிலைப்பாடு ஆகும். இறுதியாக சர்வ மனுக்குலமும் பிதாவாகிய தேவனுடைய சாயலைப் பெற்று பரிபூரண மனிதர்களாயிருப்பார்கள்.

தனது சுய ப-யினாலே சர்வ உலக மக்களையும் கிறிஸ்து, ஆயிர வருட ஆட்சியிலே புதுப்பித்து, புது வாழ்வுக்கான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுத் தருவார் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மரணத் தீர்ப்பை சுதந்தரித்துக் கொண்ட மனிதனாகிய ஆதாமுக்கு ஈடுப- செலுத்த, இயேசு கிறிஸ்து மனிதனாக பூமிக்கு வந்தார். பூரண மனிதன் இழந்ததை ஒரு பூரண மனிதனே ஈடுசெய்ய முடியும். பாவங்களுக்காக கிறிஸ்துவின் நிவாரண ப-யின் மூலம் ஆதாமும் அவன் சந்ததியும் விலைக்கிரயத்திற்கு கொண்டதால், மனிதனாகிய ஆதாம் இழந்த உரிமைகள், சலுகைகள், ஆளுகைகள் ஆகியவைகளை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது, ஆதாம் பூரண மனித நிலைமையிலேயே இருப்பான். அவன் சந்ததியும் புனர்வாழ்வு பெறும்போது அவைகள் முன்பிருந்த நிலையையே திரும்பப் பெறும். இரண்டாம் ஆதாமாக முழு உலகத்தையும் கிரயத்திற்குக் கொண்டு புதுவாழ்வு அளித்ததால் முழு மனுக்குலத்திற்கு கிறிஸ்து தகப்பனாகிறார். எபேசி. *1:14; அப்.3:19-23*

மாம்சத்தில் இயேசு கிறிஸ்து இரண்டாம் ஆதாமாக இருக்க வில்லை. உயிர்த்தெழுந்த பின்னரே ஆவியின் நிலையில் இயேசு கிறிஸ்து இரண்டாம் ஆதாமாகிறார். எனவே இரண்டாம் ஆதாம் ஆவிக்குரிய நிலையி-ருப்பதால் அவருடைய சந்ததியும் ஆவிக்குரிய நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்று பொருள்படாது. மனுக்குலத்திற்கு இயேசு இரண்டாவது தந்தையாகிறார் என்றாலும் கூட அவர் சகலருக்கும் ஜீவனளிக்கிறார் என்ற பொருளிலே அல்லாமல் அவர் சகலரையும் பெற்றெடுக்கவில்லை. உதாரணமாக ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது தேவகுமாரன் என்று அழைக்கப்பட்டான். ஆனால் தேவன் அவனைப் பெற்றெடுக்கவில்லை; சிருஷ்டித்தார். தேவன் ஆவியின்

ஜீவியாயிருக்கிறார். தேவன் ஆதாமை சிருஷ்டித்ததால் அவனை ஆவியின் ஜீவி என்று சொல்லக்கூடாது. அவன் மண்ணி-ருந்து எடுக்கப்பட்டதால் அவன் மனித சுபாவமுள்ளவன். தேவன் எல்லோருக்கும் தம்முடைய பிரதிநிதியாகிய நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக ஜீவன் அளிப்பதால், அவர் தந்தை என்றென்னப்படுகிறார். அவர் தந்தை என்பதால் அவர் எல்லோரையும் பெற்றெடுத்தார் எனச் சொல்லக்கூடாது. இந்தச் செய்திகளை நாம் ஏற்கனவே "மாசில்லாதவர்" என்ற தலைப்பின் கீழ் உள்ள அதிகாரத்தில் விளக்கியிருக்கிறோம். யாரும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காக இதை இங்கே கொடுத்திருக்கிறோம். மனிதனையும் அவன் ஆண்டு கொள்ளவேண்டிய மிருகங்கள், பறவைகள் ஆகியவைகளின் குடியிருப்பாகிய பூமியையும் சிருஷ்டிக்கும்போது கீழ்ப்படியாமையினால் வீழ்ச்சியுறுவான் என்பதை அறிந்திருந்த தேவன், தமது நோக்கத்தை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. அவர் பூர்வத்தில் செய்த எற்பாட்டில் எந்த மாற்றமும் செய்ய வில்லை. பூர்வத்திலே தேவன் தான் போட்ட திட்டத்தை கெட்ட எண்ணத்துடன் சாத்தான் கவிழ்த்துப் போட்டாலும் தம்முடைய திட்டத்தின்படியே கொஞ்சமும் மாறாமல் தமது குமாரன் மூலமாக முழுமையாக நிறைவேற்றுவார். சுவிசேஷ யுக திருச்சபையார் கிறிஸ்துவுக்கு மணவாட்டியாக, உடன் சுதந்திரராக உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு மகிமைப்படுத்தப் படுவார்கள். இந்த விசேஷ கூட்டத்தாரைத் தவிர மற்ற எல்லாரும் முந்தின சீருக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட புதிய பூமியிலே ஆசீர்வாதமாயிருப்பார்கள். திருச்சபையாராகும் விசேஷ அழைப்பைப் பெற்றவர்களோ, அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு, பலவித சோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளுக்கு தகுதியுள்ளவர்களாகத் தயார் செய்தபின், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராக, மனித சுபாவத்திற்கு மேலாக ஆவிக்குரிய தூதர் சுபாவத்திற்கு மேலாக கர்த்தத்துவங்கள், துரைத்தனங்கள், அதிகாரங்கள் ஆகியவற்றுக்கு மேலாக தெய்வீக சுபாவத்தைப் பெறுவார்கள்.

ஆவியின் ஸ்நானம் என்றொரு புது ஸ்நானத்திற்காக ஜெபிக்க

தேவையில்லை; நமது ஊழியத்தைத் திருப்திகரமாக செய்து முடிக்க, தேவ வழிநடத்துதலுக்காக, தேவ ஆவிக்காக ஜெபிக்க வேண்டும்.

பரிசுத்தஆவிக்காக ஜெபித்தல்

"பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பரமப் பிதாவானவர் தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா."
- லூக். 11:13

எல்லாம் குமாரன் மூலமாகவே உண்டாக்கப்பட்டது என்றாலும், இதற்கெல்லாம் காரணராகிய பிதாவை இங்கும் மற்றெங்கும் மகிமைப்படுத்துகிறார். பிதாவிடமிருந்து புறப்படுகிற எல்லா ஆசீர்வாதங்களுக்கும் குமாரரே ஊற்றாகிறார். எல்லாரையும் ஒப்புரவாக்கி மீட்கும் பணி பிதாவுடையதாகிலும், அப்பணியை குமாரன் மூலமாகவே நிறைவேற்றுகிறார். நாம் பரிசுத்தத்தில் நாளுக்கு நாள் மேன்மேலும் வளருவதே பிதாவின் சித்தமும் விருப்பமுமாக இருக்கிறது என்று நமது கர்த்தர் அறிக்கையிடுகிறார். எல்லா ஆசீர்வாதங்களுக்கும் உன்னதமான ஆசீர்வாதமான இதையே தேடவும், கேட்கவும் கர்த்தர் ஆலோசனை கூறுகிறார். பரம பிதாவுக்கு, நமது பூமிக்குரிய தேவைகள் என்ன என்பதை நம்மைக் காட்டிலும் நன்கு தெரிந்திருக்கிறார்; எவைகள் நமக்கு உதவியாக இருக்கும், எவைகள் நமக்குப் பேராபத்தை விளைவிக்கும் என்பதையும் நன்கு அறிந்திருக்கிறார். எனவே நாம் அறிவில்லாத புறஜாதியாரைப் போல பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை ஜெபத்தில் கேட்பது தேவையற்றது. எனவே அவருடைய குமாரன் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள், பிதாவாகிய தேவன் நமது தேவைகளை நன்கு அறிந்துணர்ந்திருக்கிறார் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடையவர்களாயிருப்பதால், அவர் நமக்குப் போதுமானவற்றையும் மிகச் சிறந்தவைகளையுமே தருவார் என்று அவருடைய வாக்குத்தத்தத்திலும் அவர் மீது வைத்திருக்கும் விசுவாசத்திலும் திருப்தியடைவார்கள்.

பிதாவாகிய தேவன் அவருடைய ஆவிக்கு இசைவாக பரிசுத்த குணநலன்களையே கேட்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். இப்படிப்பட்ட இசைவான மன்றாட்டுக்களைக் கேட்டு விரும்பித்

தேடுகிறவர்களுக்கு அவர்கள் திருப்தியடையும்படி தேவன் அவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கிறார். இப்படி அவருக்கு இசைவானவை களையே கேட்டு நடக்கிறவர்களின் வாழ்க்கையை அவருடைய ஒழுங்கின்படி நடத்துகிறார். அவர்களுக்குள்ளோ அல்லது அவர்களின் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளிலுள்ள தடைகளையோ மேற்கொள்ளும் படி செய்து, அவருடைய பரிசுத்தஆவிக்கு இசைவாக நடக்கும்படி செய்கிறார். இப்படி அநுக்கிரகம் பெற மீண்டும் மீண்டும் புதிதாக ஞானஸ்நானம் பெறுவது அவசியமில்லை. ஞானஸ்நானம் முத-ல் செய்யவேண்டிய உடன்படிக்கை. அதன்பின் பெறவேண்டிய அருட்கொடைகளெல்லாம் சத்திய ஆவி, தெய்வீக அன்பின் வாய்க்கால்கள் வழியாக நமது மனம், சொல், சிந்தை யாவிலும் ஊடுருவிப் பாய்ந்து நம்முடைய செயல்பாடுகள் அவருக்கிசைவாக நடந்தேற வேண்டும். தேவஞானம், தேவ பராமரிப்பு, நாம் அவருக்கு இசைவாக செல்லும் வழிகளிலே எந்த தடைகளும் நேராவண்ணம் அவைகளைத் தவிர்த்து செம்மையான வழிகளில் நம்மைச் சேர்க்கிறது. யார் வாஞ்சையோடு பரிசுத்தஆவியை நாடித் தேடி ஜெபிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கே அந்த ஆவியின் வல்லமையைத் தாராளமாகக் கொடுக்கின்றார். இந்த உலக சிந்தனை, உலக ஆவி ஆகியவற்றை நமது இருதயத்தை விட்டே விரட்ட வேண்டும். அதற்கு பதிலாக தேவ ஆவி, தேவ சிந்தனையே ஆதிக்கம் செலுத்தும் வண்ணமாக நமது இருதயத்தில் குடிகொண்டிருக்க வேண்டும். சுய சித்தத்தை வேரோடு களைந்து விடவேண்டும். நாம் உலக விருப்பங்களை அறவே விட்டொழித்து இருதயத்தை கா-யாக வைத்திருந்தால்தான், ஆவிக்குரிய அருட்கொடைகளை நிரப்பிக் கொள்ள முடியும்.

எபேசியருக்கு அப்.பவுல் எழுதுகிறதாவது: “விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்து உங்கள் இருதயங்களில் வாசமாய் இருக்கவும், நீங்கள் அன்பிலே வேரூன்றி நிலை பெற்றவர்களாகி, சகல பரிசுத்தாவன்களோடும் கூட கிறிஸ்துவினுடைய அன்பின் அகலமும், நீளமும், ஆழமும், உரயமும் இன்னதென்றும் உணர்ந்து, அறிவுக்கெட்டாத அந்த அன்பை அறிந்து கொள்ள

வல்லவர்களாகவும், தேவனுடைய சகல பரிபூரணத்தாலும் நிரப்பப்படவும் வேண்டும்.” - எபேசி *3:17-19.* யாரொருவரிடத்தில் கிறிஸ்துவின் சிந்தை எவ்வளவாய் பரிபூரணமாக வாசம் செய்கிறதோ அவ்வளவாய் பிதாவின் ஆவியும் குணநலன்களும் அவரிடம் நிறைவாயிருக்கும்.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் திருத்துவத்தில் சமமான மூன்றாவது கடவுளை கேட்பதில் பிதாவாகிய தேவன் சந்தோஷப்படுவார் என்பதற்கான ஆதாரம் முழு வேதாகமத்தில் எங்கும் காணப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட கருத்து எந்த வேதாகமப் பகுதிக்கும் தொடர்பற்றதும் ஆதாரத்துடன் நிலை நிறுத்தக்கூடாத தாயும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தவறான கருத்து கொண்டிருப்பவர்கள் தப்பறையான கொள்கைகளினால் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களையும், சத்திய அழகையும் காணக்கூடாதபடி குருடாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மனித பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அப்பத்தையும் மீனையும் முட்டையையும் கொடுப்பது போல் திருத்துவ தேவர்கள் ஒருவரையொருவர் கேட்டுக்கொண்டு கொடுப்பது விநோதமான கொள்கையாகும். (அடுத்து வருகிற வசனங்களைப் பார்க்கவும்) பரிசுத்த ஆவி என்பது தெய்வீக சிந்தை, தேவ வல்லமை என்றும், அது தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு அவர்களை ஆவியில் பலப்படுத்தவும், ஆறுதல்படுத்தவும் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் புரிந்து கொண்டால் மட்டுமே அந்த முழுப்பகுதியும் அர்த்தமுடையதாக இருக்கும்.

இந்த வசனம் சொல்லுகிறபடி பூமிக்குரிய நல்ல பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஆரோக்கியமான ஆகாரம் கொடுப்பது போல, பரம தந்தை கேட்கிறவர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியை தருகின்றார். உலகப் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு தேவையான ஆகாரத்தைக் கொடுத்தாலும் அவர்கள் வற்புறுத்தி திணிப்பதில்லை. அதுபோலவே பரமதந்தையும் ஆவிக்குரிய ஆகாரத்தை பலவந்தமாகத் திணிக்காமல் தேவைக்கேற்பவே அவர்கள் கேட்குமளவுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கின்றார். நாம் இப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தினையே பசியோடும் தாகத்தோடும் தேடவேண்டும். இவைகளை சந்தேகத்தோடு அல்ல;

விசுவாசத்தோடு தேடவேண்டும். அவர் நல்ல அருட்கொடைகளை அவர் சித்தத்திற்கேற்ப வழங்கும்படி வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும். பரிசுத்தஆவிக்காக நாம் தேவனிடம் விண்ணப்பம் பண்ணும்போது, கர்த்தருடைய ஆவி நம்மீது பொழிந்திடும். நமது ஜெபத்திற்கு தேவன் அளித்த விடையாக நம்மைச் சுற்றிலும் தேவ ஆவியினால் நிரப்பி நம்மை வழிநடத்தும்.

இதனை பெற்றுக் கொள்ளும் வழி வேதாகமத்தில் உள்ளது. ஆனால் அது எங்கே எவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்தால் மட்டும் போதாது. அதை உட்கொள்ள வேண்டும். அதனை நமக்கு முழு திருப்தியளிக்கும் வகையில் உணவாக மட்டுமின்றி, விருந்தாக உட்கொள்ளாவிடில் விரும்பிய ஆவியின் பலனைப் பெற முடியாது. ஒருவனுக்கு வேண்டிய உணவு படைக்கப்பட்டாலும் அவன் பசியில்லை என்பானேயானால் அவன் பட்டினியாய்த்தான் இருப்பான். அப்படிப்பட்டவன் முன்பு உணவு வைக்கப்படுவதும் வைக்கப்படாமல் இருப்பதும் ஒன்றே. உணவு வேண்டும் என்று கேட்டால் மட்டும் போதாது. அதனை புசிக்கவும் விருப்பமுடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். பரிசுத்தஆவிக்காக ஜெபம் செய்வதோ, வேதாகமம் கையி-ருப்பதோ மட்டும் போதாது; வேதாகமத்தி-ருந்து தேவ ஆவியைப் பெற ஏதோ பொழுது போக்குக்காக படித்தேன் என்றில்லாமல் அதை ஆகாரமாக மென்று சுவைத்து தன்மயமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

நமது ஆண்டவர், "நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற வசனங்கள் ஆவியாயும் ஜீவனாயுமிருக்கிறது" என்றார். - யோவா *6:63*

ஆவியில் நிறைந்திருக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் இதுவே சத்திய வாக்கு என்பதற்கு ஆதாரம்.

"உம்முடைய வார்த்தைகள் கிடைத்தவுடனே அவைகளை உட்கொண்டேன்; உம்முடைய வார்த்தைகள் எனக்கு சந்தோஷமும் என் இருதயத்திற்கு மகிழ்ச்சியுமாயிருந்தது." *(எரே 15:16; வெளி 10:9)* சத்திய வசனத்தை நாம் வேண்டியளவு உட்கொள்ளும்படியான அளவு கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதனை அசட்டை செய்துவிட்டு, "கர்த்தாவே," "கர்த்தாவே" என்மேல் ஆவியை நிரம்பப் பொழிந்தருளும் என வேண்டுவது வீணிலும் வீணாகும்.

பரிசுத்தஆவிக்காக நாம் ஜெபம் செய்துவிட்டு அதற்கான முயற்சி எதுவும் செய்யாவிடில் கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தைகளாகவே வளர்ச்சியின்றி இருப்போம். சத்திய ஆவியினாலே உள்ளான மனுஷன் வளராமல், வெறும் வெளியடையாளங்களைத் தேடுவது பயனற்றது.

"பரிசுத்தஆவியின் சாட்சி"

"நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று ஆவியானவர்தாமே நம்முடைய ஆவியுடனே கூட சாட்சி கொடுக்கிறார்." - ரோமர் 8:16

இந்த வசனத்தைக் காட்டிலும் தேவ பிள்ளைகளுக்கு வேத சித்தாந்தம் எதுவுமில்லை. ஏனெனில் "எல்லாபுத்திக்கும் மேலான தேவசமாதானம்" இதனை சார்ந்தே அமைகிறது. *(பி-ப் 4:7)* அவர்கள் தேவ ஆவியின் புத்திரர் என்று சாட்சி பெறாவிட்டால், தேவ குடும்பத்தில் சுவீகாரம் பெற்றவர்கள் என நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் அவர்களுக்கு இந்த "விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயம்" எவ்வாறு ஏற்படும்? *(எபி 10:22)* இருந்தபோதிலும் ஆவியின் சாட்சி பகர்தல் என்ற கருத்தை எத்தனை பேர் சரியாக புரிந்திருக்கிறார்கள்? நாம் தேவ குமாரர்கள் என்று நற்சாட்சி பெற எத்தகைய அனுபவங்களை எதிர்பார்க்க வேண்டும்?

எனவே இந்த வினா மிகவும் அவசியமானது. நாம் தேவனோடு ஒப்புரவாகி, தேவ குமாரர்களாக மாறி இருக்கிறோம் என்பதற்கு எப்படி பரிசுத்தஆவியின் சாட்சி விளங்கும்? தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, தேவன் தம்மில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு ஆயிர வருட அரசாட்சியில் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரவாளியாகும் மகிமைக்காக ஆயத்தம் பண்ணுகிறார். அநேக கிறிஸ்தவர்கள் சில பல கொள்கைகளில் குழப்பமடைந்தாலும் பரிசுத்தஆவியின் சாட்சியிடுதல் பற்றி அதிகக் குழப்படைமடைந்துள்ளனர். பரிசுத்தஆவியின் சாட்சியிடுதலைப் பற்றி சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாததினால், கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிலும் அநேகர் என்னவென்று புரியாததினால், தாங்கள் நற்சாட்சி பெற்றோமா இல்லையா என்பதையே அறியாம-ருக்கின்றனர். ஏனையோர் தங்களுடைய ஞானத்தைக் குறித்து மேன்மை பாராட்டாமல், பரிசுத்தஆவியினால் கிடைக்கும்

மகிழ்ச்சியின் நிச்சயத்தைக் குறித்து, இதுவே தாங்கள் பரிசுத்தஆவியின் சாட்சியைப் பெற்றதாக உணர்கின்றனர். ஆனால் மிக விரைவிலேயே இது அவர்களுக்கு திருப்தியளிக்கவில்லை என்பதை அறிந்து கொள்கின்றனர். அது எப்போது அவர்களுக்கு மிக அவசியமாக தேவைப்படுகிறதோ அப்போது அது உதவாமல் போய்விடுகிறது. தாங்கள் ஆரோக்கியமாயிருக்கிறபோதும், பொருளாதாரத்தில் மிக வேகமாக முன்னேறும்போதும், அநேக சிநேகிதர்கள் இருக்கும்போதும் எல்லாராலும் பாராட்டப்படும் போதும் அவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷமடைகின்றனர். ஆனால் தாங்கள் இந்த நிலைமையில் இருந்து மாறுபடும்போது அவர்கள் மிகுந்த வேதனைப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு வேதனைப்படும்போது தாங்கள் பரிசுத்தஆவியை இழந்துவிட்டதாக வேதனையோடு கூக்குர-டுகின்றனர்.

"நான் கர்த்தரை முதன்முதலாக அறிந்தபோது ஏற்பட்ட
சந்தோஷ, ஆனந்த பாக்கியங்கள் எங்கே?"

இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளாலேயே தவறாக வழிநடத்தப்பட்டு வஞ்சிக்கப்படுகின்றனர். சில சமயங்களில் சத்துருவால் வழிநடத்தப்பட்டு, சோதனைக்குள்ளாக்கப்படும் போது, தாம் தேவனிடத்தில் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் நினைத்து சந்தோஷப்படுகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்களின் தவறான இந்த நம்பிக்கையே தேவ கிருபையை அடிக்கடி இழப்பதற்கும் திடீரென்று இழப்பதற்கும் காரணமாகிறது. நம்பத் தேவையில்லாததை வெகு பாதுகாப்பு என்று நம்பினதினால் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் தேவனுடைய பாதுகாப்பை இழந்து உலக சோதனைகளுக்கு இரையாகும்போது அவர்கள் ஆதியில் கொண்டிருந்த சந்தோஷம் எங்கே? மேலும் வாழ்வில் வரும் சோதனைகளும் ஏமாற்றங்களும் நம்மைப் பிதாவினண்டையில் நெருக்கமாக இட்டுச் சேருவதற்கும் நமது இரட்சகரின் அன்புக்கும் பரிவுக்கும் நம்மை மிகவும் தகுதியுள்ளவர்களாக்கவும் கொடுக்கப்பட்ட திட்டம் என்பதை இந்த வகுப்பினர் உணராம-ருக்கின்றனர். இவர்கள் சரியான ஆவியின் சாட்சியினை பெறாததினால் துன்பம் வரும்போது துவண்டு போய், தாங்கள் பெற்ற ஆவியின் சாட்சியோடு எல்லாமே பறிபோயிற்று

என்று அங்கலாய்க்கின்றனர். தாங்கள் இழந்த உலகப் பொருள்களைத் திரும்பப்பெற வாஞ்சையாயிருக்கின்றனர். இந்த வகுப்பினர் வாழ்க்கையில் அநேக கெத்சமனே பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பை தேவன் கொடுத்தும் அவைகளைக் கற்றுக் கொள்ளாமல், கர்த்தருடைய மடியில் அமர்ந்து இன்னும் இதைவிட அருமையான பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பை முற்றிலுமாக இழந்து போகின்றனர்.

வேறொரு வகுப்பார் தங்களுடைய நம்பத்தகாத உணர்வுகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால், தேவன் தாங்கள் நம்பத்தகுந்த சாட்சியை கொடுக்கவில்லை, தங்களுக்கு தயை காண்பிக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடுகின்றனர். தேவகுமாரர்களாக தேவ குடும்பத்தில் சேரத்தக்க நிச்சயமான தகுதியும் சாட்சியும் தங்களுக்கு தரப்படவில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடுகின்றனர். அவர்களுடைய சந்தேகங்கள், எண்ணங்கள், பிரபலமான இந்த பாட-ல் எதிரோ-க்கிறது.

"நான் கர்த்தரை நேசிக்கிறேனா? இல்லையா?
நான் அவருடையவனா அல்லது இல்லையா?
இந்த ஆர்வமுள்ள கேள்வி நீண்ட நாட்களாக
என்னுள் அடிக்கடி எழுகிறது."

இந்த நிச்சயமற்றத்தன்மை தேவனுடைய தெரிந்து கொள்ளுத-ன் திட்டத்தை தவறாகப் புரிந்து கொள்ளவும் ஒரு காரணமாகிறது. அடிக்கடி மாறக்கூடிய இவர்களின் உணர்வுகளின் காரணமாக தேவ புத்திரராக இருக்க வேண்டிய திடத்தன்மையில்லாததால், அவர்களுடைய முடிவு அவர்கள் பார்வையில் சரியாயிருப்பது போல இருந்தாலும், தேவனுடைய பார்வையில் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாயிருக்க முடியாது. மற்றவர்கள் வேதாகமம் சொல்லுகிறபடி, "உம்மை உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்ள மனதையுடையவன் உம்மையே நம்பியிருக்கிறபடியால், நீர் அவனைப் பூரண சமாதானத்துடன் காத்துக் கொள்வீர்" என்ற வசனத்திற்கு இலக்கணமாக இருப்பார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு கிடைக்கும் சமாதானத்தைப் பொறுத்து, தாங்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்பதை நிதானிப்பார்கள். சிலர் உலகத்தாரையும் புற ஜாதியாரையும் பார்க்கும்போது அவர்கள்

சமாதானமாக வாழ்வதாகத் தோற்றமளிக்கலாம். ஆனாலும் அவர்களிடத்தில் ஆவியின் சாட்சியின் உறுதிப்பாடு காணப்படாததால், அவர்களுடைய நம்பிக்கையும் சாட்சியும் திடனற்றுப் போகும். அவர்களுக்கே அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் நிச்சயமிருக்காது. காரிருள் சூழும்போது, ஒருவன் வஞ்சிக்கப்படும்போது வேதனைக்குள்ளாகின்றான். அந்த வஞ்சனையினால் கர்த்தரின் ஆவியையே கலங்கப் பண்ணி விடுகின்றான். ஏனெனில் "பயமானது வேதனையுள்ளது."

எதையும் வெகு எளிதில் நம்பக்கூடிய உணர்ச்சி வசப்படக் கூடியவர்கள், எதையும் சீக்கிரம் விசுவாசிப்பார்கள். அவர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவி தங்கள் காதில் இரகசியமாக ஏதோ சொன்னதாக நம்பி தங்களை தாங்களே மெச்சிக் கொண்டு, அதனை செயல் படுத்தவும் துணிவார்கள். ஆனால் தாங்கள் நம்பி விசுவாசித்தது பொய்யானதும் தப்பறையானதும் என்பதைப் பின்னர் புரிந்து கொள்வார்கள். மற்றும் சில கிறிஸ்தவர்கள் எதற்கும் காரண காரிய அடிப்படையில் செயல்படுவர். அவர்கள் எளிதில் வஞ்சிக்கப்பட முடியாது. தங்களுக்கு நண்பர்களாயிருக்கிற சிலர் இவ்வாறு பரிசுத்த ஆவி தங்கள் காதில் இரகசியமாகச் சொன்ன காரியங்களைக் கேட்டு பிரமிப்படைகிறார்கள்.

இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் - ஆவி என்பது தேவ வல்லமையென்று உணராமல், அது ஒரு ஆள்தத்துவம் என்று நம்புவதே ஆகும். இந்த அடிப்படைக் காரணமே தவறானதால், அதை சரி என நிரூபிக்க ஆள்தத்துவம் போன்ற தவறான எண்ணத்தையே சாட்சிக்கு அழைக்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவி தேவன் அப்பியாசப்படுத்த விரும்புகிற சக்தி அல்லது வல்லமை என்று தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டால் "ஆவியினால் சாட்சி பகர்தல்" என்பதை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இந்தத் தெளிவான கருத்தை முறையாகப் புரிந்து கொள்வதே ஆவியின் நிச்சயமான சாட்சி. இந்த ஆசீர்வாதமான சாட்சியைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், அதை அறியாது இருக்கின்றவர்களுக்கு அதை அறிவிக்கக்கூடிய ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றிருப்பார்கள். இதனால் சாட்சியம் சொல்பவர்களும், சாட்சியத்தைக் கேட்பவர்களும் ஆவிக்குரிய நிபந்தனையின்படி ஜீவிக்கத் தொடங்குவார்கள். இந்த ஆவியின்

சாட்சியத்தைப் பெறாத எவரும் தங்களை தேவகுமாரர்களென்றோ, பிதாவின் ஒழுக்க குணநலன்களுக்கேற்புடையவர்களென்றோ அங்கீகாரம் பெமுடியாது.

இப்படி மெய்யான சாட்சியை பெற்றிருப்பவர்களிடமும், வேதாகமத்தை எப்படி படிப்பது என்பதை கற்றவர்களிடமும் சரியான அனுபவமுள்ளவர்களிடமும் எப்படிப்பட்ட உன்னதமான சந்தோஷமும் சமாதானமும் வருகிறது! அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு, துயரமே மகிழ்ச்சியாகவும், இருளே ஒளியாகவும் அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டத்தில் தேறுதலும், பலவீனத்தில் பலமும் உண்டாகும். இந்தக் காரியத்தைக் குறித்தும், இன்னும் எல்லா பாடத்தைக் குறித்தும் தெளிவான வழி நடத்துதலும் நமது பிதாவின் வார்த்தையான பரிசுத்த வேதாகமத்தில் காணப்படுகிறது. வேதத்திலும், வேதத்தின் வாயிலாகவும், பரிசுத்த ஆவியின் சாட்சி பிதாவின் ஆவியோடு சேர்ந்து, நமது ஆவியோடு சாட்சி பகர்கின்றது.

"ஓ கர்த்தரின் பரிசுத்தவான்களே!
அவருடைய உன்னதமான வார்த்தைகளினால்
உங்களுடைய விசுவாசத்திற்கு எவ்வளவு
உறுதியாய் அஸ்திவாரமிடப்பட்டிருக்கிறது!
கிறிஸ்துவையே அடைக்கலமாகக் கொண்டு
நாடித்தேடி ஓடுகிற உங்களுக்கு
அவர் சொன்னதைக் காட்டிலும்
புதிதாக வேறெதைச் சொல்ல இயலும்?"

ஆவியின் சாட்சியிடுதலை அறிவதெப்படி?

ஒரு மனிதனின் மனதை அவனுடைய வாயி-ருந்து வரும் வார்த்தைகள், அவனுடைய நடக்கைகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். அதுபோலவே தேவனுடைய சிந்தை, தேவனுடைய ஆவியை அவருடைய வார்த்தைகளினாலும், அவருடைய செயல்பாடுகள், வழிநடத்துதல்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். செத்த, கெட்ட கிரியைகளி-ருந்து நீங்கி சீர்திருந்தியவர்களாய் விசுவாசத்தோடு நற்கிரியை செய்பவர்களாய் இருக்கிற எவரையும் அவர் முற்று முடிய இரட்சிக்க வல்லவராய்

இருக்கிறார் என்று அவருடைய வார்த்தைகள் சாட்சியிடுகின்றன. (எபி. 7:25) ஆவியின் சாட்சி தங்களுக்குண்டா என்று அறிய விரும்புகிற யாவரும் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய வினாக்களாவன:

அவரே எனது மீட்பர் என்று அடையாளங் கண்டு அவரண்டையில் நான் இழுக்கப்பட்டிருக்கிறேனா?

அவருடைய ஈடுப-யின் மூலமாக உண்டான நீதியின்படி பிதாவுடன் ஒப்புரவாகியிருக்கிறேனா? அந்த ஒப்புரவு ஏற்கப்பட்டுள்ளதா? இந்த வினாவிற்கு ஆம் என்று விடையளித்தால், அடுத்த கேள்வி இதோ:

நான் ஞானஸ்நானம் பெற்று என்னை முழுமையாக தத்தம் செய்துள்ளேனா? என் வாழ்வு, என்னுடைய காலம், நேரம், என்னுடைய தகுதி, திறமைகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் அவருக்கே முழுமையாகத் தத்தம் செய்து விட்டேனா?

இந்த வினாக்களுக்கும் விடை ஆம் என்று இருந்தால், கேள்வி கேட்டுக் கொள்கிறவர்களுக்கு ஆவியின் சாட்சி நிச்சயம் உண்டு என்று அறிந்து கொள்ளலாம். பிதாவாகிய தேவனால், அவருடைய நேசகுமாரன் மூலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு தன்னை தம் குமாரனாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதாக அறியலாம். தன்னுடைய இருதயத்தின் எண்ணங்கள், உணர்வுகள் ஆகியவற்றை ஆராயும்போது, அது கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தில், இன்னும் நம்பிக்கையையும், ஆண்டவரின் சித்தத்தை நிறைவேற்ற அர்ப்பணித்ததையும் தெய்வீக உறவினாலும் ஐக்கியத்தினாலும் வரும் சமாதானத்தையும் நம்பிக்கையையும் தன் இருதயத்தில் காண்கிறான். மாற்றியமைக்கவே முடியாத ஒரே நோக்கமாய் உள்ள தேவ வார்த்தையின்படி, அதே குணநலன்களை உடையவர்களாய் நம்மை முழுமையாக மாற்றிக் கொள்ளும்போதுதான், கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனிடத்தில் பெற்றிருக்கக்கூடிய கிருபையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். அவ்வாறில்லாவிட்டால் மண-ல் கட்டிய வீடுபோல தேவகிருபை சரிந்து போய்விடும். நம் வாழ்விலே மிக சிக்கலான நேரத்தில், சந்தேகங்களும் பயங்களும் ஊடுருவும் போதெல்லாம் நாம், நம் பாதைக்கு வெளிச்சமாகிய வேதத்தையே திரும்பத் திரும்ப பகுத்து அதன் அஸ்திவாரத்தி-ருந்து

ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது, நம்முடைய இருதயம் கர்த்தருக்குள் விசுவாசத்தோடு இருக்குமாயின், பளிச்சென, சந்தோஷம், சமாதானம், விசுவாசம் ஆகியவை உடனடியாக நம்மிடம் திரும்பவும் நாம் இம்மாதிரி வழுவிப் போகக்கூடிய காலங்களில், விலையேறப் பெற்ற அவருடைய திருஇரத்தத்தின் மேல் கொண்டிருக்கிற விசுவாசம் சிதையும்போதோ, நம்முடைய நல்மனசாட்சியின் உடன்படிக்கையி-ருந்து விழக்கூடிய நிலை வரும்போதோ, நம்முடைய நிலை என்ன என்பதை சரிவரப் புரிந்து கொண்டு, எதனால் குறைவு பட்டிருக்கிறோம் என சரியாகத் தெளிந்து, திரும்ப சரி செய்து, நம்முடைய "விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தை" நிலைநிறுத்தக் கடவோம். (எபி. 10:22) "அவருடைய சாட்சியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன், தேவன் சத்தியமுள்ளவர் என்று முத்திரை போட்டு நிச்சயப்படுத்திக் கொள்கிறான்" (யோவான் 3:33) என்பதைத் தவறாமல் கவனிக்கவும். "இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும், இன்றும், என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்." கர்த்தருடைய ஜனங்கள் தேவ கிருபையின் நிலமைக்கு ஒரு தடவை வந்த பிறகு, தேவ சித்தத்திற்கு தங்களது விருப்பத்தை இசைவாக்க தொடரும் காலம் வரை தேவ தயவின் கீழ் நிறைந்திருப்பார்கள் என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம். தேவ கட்டளைக்கு அவர்களது இருதயம் கீழ்ப்படிந்திருக்கும் காலத்தை அவர்கள் தேவனிடத்திலும் மனிதரிடத்திலும் காட்டுகின்ற பாராட்டும் ஒத்த அன்பி-ருந்து புரிந்து கொள்ளலாம். - எபி.11:6; 13:8

தேவனுடைய வார்த்தையின் சாட்சியில் விசேஷமாகக் குறிப்பிட்டுக் காண்பித்தபடியே நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்பவர்கள், தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற நிச்சயத்தை பெறுகிறார்கள். இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் இப்படிப்பட்டவர்களே மெய்யான திராட்சைச் செடியின் கிளைகளாகவும் மெய்யான திருச்சபையின் உறுப்பினராவதற்குரிய தகுதி பெறும் பயிற்சிக்கு உரியவர்களாகவும் இருப்பார்கள். (யோவா 15:1) இப்படிப்பட்டவர்களே கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய மெய்த்திருச்சபைக்கு அங்கமாகின்றனர் என்று வேதாகமம் சாட்சி பகர்கின்றது. வேத வசனங்கள் மூலம், தேவனுடைய ஆவியில்

சாட்சியம் பெற்று இவர்கள் ஆவியிலும் சிந்தையிலும் சாட்சியம் பெற்றவர்களாகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதே சத்திய ஆவியினாலே, அவர்களுடைய பயிற்சிக் காலம் முழுவதும், தங்கள் இருதயத்தில் கர்த்தருக்கு விசுவாசமுள்ளவர்களாக நாள்தோறும் மனப்பூர்வமாகவும், மனமகிழ்ச்சியாகவும் தங்கள் சிலுவையைச் சுமப்பார்களேயானால், கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவட்டை எவ்வளவு நெருக்கமாய்ப் பின்பற்ற முடியுமோ, அவ்வளவாய் பின்பற்றி கிறிஸ்துவின் சபையில் அவர்கள் நிரந்தர உறுப்பினராகும் நிச்சயத்தைப் பெறுகிறார்கள். அவர்களது ஓட்டத்தை முடிக்கும் போது, கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு பங்குள்ளவர்களாய், முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் பங்கு பெறுவார்கள். - *பி-ப் 3:10*

தேவ ஆவியினாலே, அவருடைய வார்த்தையின் மூலம் உண்மையான திராட்சைச் செடியின் கிளைகளாக இணைந்திருப்பவர்கள், ஆவியின் கனிகளான அன்பின் கனிகளைக் கொடுக்காவிட்டால், தேவன் அவர்களை அக்கிளையி-ருந்து வெட்டி எறிந்துவிடுவார் என்று உறுதிபடக் கூறுகின்றார். "என்னில் கனி கொடாதிருக்கிற கொடி எதுவோ அதை அவர் (பிதா) அறுத்துப் போடுகிறார், கனி கொடுக்கிற கொடி எதுவோ, அது அதிக கனிகளைக் கொடுக்கும்படி அதைச் சுத்தம் பண்ணுகிறார்." (யோவா *15:2*) பரலோகப்பிதா தமது குமாரர்களோடு, தண்டித்தல், சுத்திகரித்தல், கறைதிரைகளை நீக்குதல், கனிதரும் குணங்களை விருத்தி செய்தல் ஆகியவற்றால் செயலாற்றுவதை இப்படியாக தேவ ஆவி அவருடைய வசனத்தின் மூலம் நமக்கு சாட்சி பகர்கிறது. திராட்சைச் செடியோடு ஐக்கியப்பட்டிருக்கின்ற அனுபவம், நாம் அதற்குப் பின்னும் அதே செடியில் தான் நிலைத்திருக்கிறோம் என்கிற நிச்சயமான அடையாளங்களை உடையவர்களாயிருந்தால், நாம் கர்த்தருடைய பாதுகாப்பில் இருக்கிறோம் என்பதே ஆவியின் சாட்சியாய் அமைய வேண்டும். இதற்கு மாறாக, சொல்லப்பட்ட ஏதாவது ஒரு ஒழுக்கத்தில் குறைவுபட்டாலும், அவர்கள் திராட்சை செடியோடு இணைந்திருக்கப் பெற்றும்கூட, ஆவியின் சாட்சியம் இல்லாததினாலே கர்த்தரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டோமா, என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாகிவிடும். - *எபி 12:7*

நாம் எல்லா நிலைகளிலும் பூரணராகி, முழு பரிபூரணத்தையும் அடைந்த பிறகு, அநேக பரீட்சைகளிலும் நிரூபிக்கப்பட்டவர்களாக இருப்போமேயானால் நிலமை வேறாக இருக்கும். நம்முடைய பரிபூரணத்தின் நிமித்தமும், தேவனோடு இசைவாய் இருப்பதினாலும் அவர் நம்மில் அன்புடையவராயிருப்பார்; தண்டனையும் கசப்பான அனுபவமும் அவரது கிருபையற்ற நிலமையை குறிக்கிறது. நாம் எல்லாரும் அபூரணர் என்பதை நாம் அறிவோம். தேவன் எதிர்பார்க்கிற உன்னத ஒழுக்க தரத்திற்கு நாம் மிகவும் குறைவு பட்டவர்கள். தேவனுக்குகேற்புடையதெல்லாம் நமது புதிய இருதயம், புதிய சிந்தை, மறுரூபமாக்கப்பட்ட மனது. நாம் படிப்படியாக கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தினால் பூரணராக்கப்பட்டு, பயிற்சிக்குட்படுத்தப்பட்டு, பரீட்சிக்கப்பட்டு, முன்னேற்றமடைந்து, இறுதிப் பரிபூரணம் அடைய வேண்டும். தேவனுடைய பூரணத்தையும், நமது அபூரணத்தையும் முத-ல் நன்கு புரிந்து கொண்டால், நாம் முன்னேற்றமடைவதற்குத் தேவையான பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்த தெய்வ சாயலை அடைய நாம் எத்தனையோ பயிற்சியும் முயற்சியும் செய்து நம்மை சீர்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

மகிமையுள்ள ஒரு ஆலயத்தை தேவன் ஆயத்தம் பண்ணிக் கொண்டு வருகிறார் என்று வேதாகமம் நமக்கு தெரிவிக்கின்றது. இதன் மூலமாக, உலக மாந்தர் அனைவரும் தேவனோடு ஒப்புரவாகி, ஒரு மனப்படுவார்கள். இந்த ஆலயத்தைக் குறித்தும் அதை நிர்மாணிக்கப் போகிற மிகப்பெரிய சிற்பாசாரியரைப் பற்றியும் வேதத்தின் வாயிலாக அறிகிறோம். இந்த முழு ஆலயத்தின் முக்கியமான பிரதான மூலைக்கல்லாகிய நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொண்டே இந்த ஆலயம் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டியதாய் இருக்கிறது. அந்த ஆலயத்துக்குரிய ஜீவனுள்ள கல்லாக தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு என்ன தகுதிகள் இருக்க வேண்டும் என்பதை நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். இவர்கள் தங்கள் தலையாகிய கிறிஸ்துவோடே "ஆவியினாலே தேவனுடைய வாசஸ்தலமாகக் கூட்டிக் கட்டப்பட்டு வருகிறார்கள்." இயல்பாகவே

கரடுமுரடாக இருக்கின்ற நாம், அந்த ஆலயத்திற்குரிய கிருபையில் கொஞ்சமேனும் இசைவில்லாம-ருக்கும் போது, மூலைக்குத் தலைக்கல்லான கிறிஸ்துவிடமிருந்து பல வகையிலும் மாறுபட்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட முரட்டாட்டமுள்ள மனதையுடைய நாம், தேவ கிருபையினாலே தெய்வாலயத்தில் வைக்க வேண்டிய கல்லாக மாற்றப்பட்ட வேண்டுமானால், எவ்வாறு கல் உளியினால் செதுக்கி, சீராக்கப்படுகிறதோ அது போல நாமும் செதுக்கப்படவேண்டும். கர்த்தருடைய சுத்தி, உளி இவைகளினால் செதுக்கப்படாதவர்கள், அவருடைய ஆவியின் சாட்சியைப் பெறாதவர்கள் ஆவர். இத்தகைய சிட்சையை வேதத்தின்படி அமைந்த மனதோடு பெற்றுக்கொண்டால்தான், ஆவியின் சாட்சியைப் பெற்றவர்களாக ஆலயத்தின் ஜீவனுள்ள கற்களாவார்கள். இந்த ஆலயத்தின், மூலைக்குத் தலைக்கல்லான கிறிஸ்துவும் கூட இந்த சிட்சைக்குத் தப்பவில்லை. இடுக்கமான வாசல், நெருக்கமான வழி, உபத்திரவம் இவைகளில்லாமல், நாம் ஓய்வாக சந்தோஷமாக இருப்போமேயானால் நாம் நிச்சயமாக ஜீவனுள்ள கற்களாக மாற முடியாது. மாறாக, உபத்திரவம், துன்பம், நெருக்கமான வழி, இடுக்கமான வாசல் இவைகளுக்காகவே குறிக்கப்பட்டவர் களாயிருந்து நாம் இதனை அனுபவிக்கும்போது தான், ஜீவனுள்ள கற்களாக மாறி, ஆவிக்கேற்ற மாளிகையின் ஒரு பகுதியாக தேவ பிள்ளைகளாகும் சாட்சியைப் பெறுவோம். இப்படிப்பட்ட ஏமாற்றங்களும், துன்பங்களும் நம்முடைய வாழ்க்கையில் வராவிடில், நாம் தேவகிருபையை இழந்து விட்டோம் என்றெண்ணி, கர்த்தரிடத்தில் திரும்பி, ஏன் எங்களுக்கு இந்த பரீட்சைகள் கொடுக்கவில்லை என்று வினவ வேண்டும். அதனாலே விசுவாசத்தில் நாம் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்க, “நம்மை நாமே சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும்.” *(2 கொரி. 13:5)* தேவ சித்தப்படி செய்ய, நம்மை முழுமையாய் தத்தம் செய்து ஒப்புக் கொடுத்திருக்கிறோமா? நமது போதகரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி மெய்யான விசுவாசத்தில் நடக்கிறோமா? என்று நம்மை நாமே சோதித்துப் பார்த்தல் அவசியம். தேவனுடைய உளியினால், சுத்தியினால் செதுக்கப்படுகிற அனுபவம், மெருகேற்றுதல்,

சிட்சையினால் ஒழுக்கத்திற்குட்படுத்தப்படும் அனுபவங்கள் நமக்கு ஏற்படும்போது, நாம் பொறுமையாக, மனப்பூர்வமாக, சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் இவைகளெல்லாம் பிதா நம்மிடம் கொண்டுள்ள அன்பினாலே நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இவைகள் நாம் பரம அழைப்பைப் பெறவும், ஆவியின் சாட்சியம் பெறவும், அதனால் நாம் தேவபுத்திரராகவும், சுதந்திரரும் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராகும் பாக்கியம் பெறவும் அத்தியாவசியமாகிறது. “நாம் பிள்ளைகளானால் சுதந்திரருமாமே, தேவனுடைய சுதந்திரரும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரருமாமே; கிறிஸ்துவுடனே கூட நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு, அவருடனே கூடப் பாடுபட்டால் அப்படியாகும்.” - ரோம *8:17*

ஆவியின் “ஊழியங்களில் வித்தியாசங்கள்”

“கர்த்தர் எவனிடத்தில் அன்பு கூறுகிறாரோ, அவனை சிட்சித்து, தாம் சேர்த்துக்கொள்கிற எந்த மகனையும் தண்டிக்கிறார்.”

“எல்லாருக்கும் கிடைக்கும் சிட்சை உங்களுக்குக் கிடையாதிருந்தால், நீங்கள் புத்திரராயிராமல், வேசிப்பிள்ளைகளாய் இருப்பீர்களே.” - எபி *12:6,8*

பாடுகளும் உபத்திரவங்களும் உலகத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் வருகிறது. தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கும் வருகிறது. ஆனால் இவைகளெல்லாம் தேவ குமாரர்கள் என்பதற்கான அடையாளங்கள் அல்ல. யார், யார் தேவசித்தத்தை நிறைவேற்ற முழுமையாய் தங்களை தத்தம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இத்தகைய துன்பங்களை சகிப்பதின் மூலமாக தேவ புத்திரர் என்ற பாக்கியம் கிடைக்கிறது. தேவனுடைய வார்த்தையும், அவருடைய ஆவியும் தேவப்புத்திரர்களுக்கு மட்டுமே சாட்சி பகரும். கர்த்தருடைய குடும்பத்திற்கு கொடுக்கப்படும் சிட்சை எல்லாருக்கும் எல்லா சமயத்திலும் ஒரே விதமாக இருப்பதில்லை. பூமிக்குரிய பிள்ளைகளுக்கு இடம், பொருள், சந்தர்ப்பத்திற்கிசைய வெவ்வேறு ஒழுக்கங்கள் தேவைப்படுகிறது. அதுபோலவே, தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும் இந்த ஒழுங்கு இருக்க வேண்டும். ஒரு சிலரை ஒரு பார்வையினாலே உணர்த்த முடியும். ஒரு சிலருக்கு வெளிப்படையாகத் திட்டினால் தான் புரிந்து கொள்வர். இன்னும்

சிலருக்கு கசையிலடித்தும், திரும்ப திரும்ப சொல்லவும் வேண்டியிருக்கும். பூமிக்குரிய பெற்றோர் தங்களிடத்தில் பணிவாக, உடனுக்குடன் கீழ்ப்படிகிற பிள்ளைகளிடத்தில் மிகுந்த சந்தோஷமடைகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு, அவர்களை ஒரு பார்வை பார்த்தாலே தங்களை சீர்திருத்திக் கொள்வார்கள். அதைப் போலவே நமது பரம பிதாவும், தம்முடைய வார்த்தைகளுக்கு நடுங்குகிறவர்களைக் கண்டு சந்தோஷ மடைகிறார். - ஏசா 66:5

இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனோடு ஒத்துழைத்து, அவருடைய குணநலன்களுக்கிசைவாக தம்முடைய குணநலன்களை மாற்றிக் கொண்டு, குறைகளை மாற்றி நிறைவு செய்து, பிதாவின் வழிகாட்டுதல், ஆலோசனைக்கு செவி கொடுத்து, அன்போடு கடிந்து கொள்ளுதலை ஏற்றுக் கொண்டு, எப்பொழுதும் அவருடைய அங்கீகாரத்தை புன்முறுவலோடு தேடிப்பெற வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களின் உணர்வை ஒரு கவிஞர் உன்னதமாக பாராட்டி வடித்திருக்கிறார்.

"மெய் ஜோதியாம் என் தேவனே
நீர் தங்கினால் ராவில்லையே,
என் நெஞ்சுக்கும்மை மறைக்கும்
மேகம் வராமல் காத்திடும்."

தங்களைத் தாங்களே சோதித்து நிதானிக்கின்ற இந்த வகுப்பாருக்கு, கர்த்தரின் சிட்சை அதிகமாகத் தேவைப்படாது என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். (1 கொரி 11:31) இப்படிப்பட்ட வகுப்பினராய் இருக்க விரும்புகிறவர்கள், தங்களையே முழுவதும் தத்தம் செய்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும். இவர்களே தங்கள் கர்த்தரோடு கூட தேவ ராஜ்யத்தில், உடன் சுதந்தரராயிருக்கும் தகுதியைப் பெற்று, ஜெயங் கொள்ளுகிறவர்களாய் இருப்பார்கள். இப்படி கீழ்ப்படிதலோடு, ஜாக்கிரதையாக காத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது:

"உன்மேல் என் கண்ணை வைத்து, உனக்கு ஆலோசனை சொல்லுவேன்." - சங் 32:8.

"உம்முடைய ஆலோசனையின்படி நீர் என்னை நடத்தி, முடிவிலே என்னை மகிமையில் ஏற்றுக் கொள்வீர்." - (சங். 73:24) யார் அடிக்கடி கசையடி கொடுத்து திரும்பத் திரும்ப போதிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஜெயம் பெற மாட்டார்கள். அவர்கள் கர்த்தருடைய மணவாட்டி என்கிற தகுதியுடைவர்களல்ல. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சத்திய ஆவியின் சாட்சி கிடையாது. - வெளி 7:9, 14

துன்பம் வருதல் தவறு செய்ததையோ அல்லது கர்த்தர் அங்கீகாரத்தை நீக்குவதையோ எப்பொதுமே குறிக்கிறது என்று கூறமுடியாது. அதற்கு மாறாக, நமது கர்த்தரும், அவரது விசுவாசிகளும் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். தேவ கிருபை உண்மையுள்ள விசுவாசிகளையும். கீழ்ப்படி தலுள்ளவர்களையும், துன்பத்திற்குள்ளும், தன்னல மறுப்பிற்குள்ளும் வழிநடத்துகிறது. ஆனால் இது எதிர் மாறான விருப்பத்திற்கான தண்டனையல்ல. ஆனால் இது சோதனையாக, சுயதியாகம், அன்பின் அளவு, பிதாவின் சித்தத்திற்கு அர்ப்பணித்தல் ஆகிய நீதியினிமித்தம் வருகிற துன்பமாக இருக்கிறது. நம்முடைய பாவங்களுக்காக நமது கர்த்தர் தண்டனையை எற்றுக் கொண்டார், அவருக்காக அல்ல. அதைப் போலவே அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நடக்க மனதாயிருப்பவர்கள், தங்களுடைய பாவங்களுக்காக அல்ல, மற்றவர்களின் பாவங்களுக்காக தண்டனையை அனுபவிக்கிறார்கள். இவர்களைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது:

"கிறிஸ்துவினுடைய உபத்திரவங்களில் குறைவானதை அவருடைய சரீரமாகிய சபைக்காக, என் மாம்சத்திலே நிறைவேற்றுகிறேன்." - கொலோ. 1:24

பரிசுத்த ஆவியின் சாட்சியம் என்ன?

முன் சொல்லப்பட்டவைகளி-ருந்து, கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாக தங்களைக் கூறிக்கொள்கின்றவர்கள், தாங்கள் தேவ பிள்ளைகளாவதற்கு ஆவியின் நற்சாட்சி பெற்றிருக்கிறார்களா என்று தங்களைத் தாங்களே சோதித்து ஆராய்வது அவசியம். திரும்பத் திரும்ப நம்மை நாம் இவ்விதமாக சோதித்துப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இப்படி விழிப்புணர்வோடு தேவ அன்பிலே நம்மைக் காத்துக் கொண்டு, அவரது ஆவியின் சாட்சியத்தில் களிகூறுவோமாக.

நாம் தொடர்ந்து நம்மை தூய்மையுடனும், துப்புரவுடனும் வைத்துக் கொள்ள, நம்மிடமுள்ள நோயுள்ள பகுதிகளை கழித்துப் போடுகிறோமா? மாம்சத்திற்குரிய இத்தகைய குறைகள் - அவைகள் பெரியவையாயிருந்தாலும், சிறியவையாயிருந்தாலும் அவைகளை அவ்வப்போது நீக்கி விடுகிறோமா? நம்முடைய ஆவிக்கு எதிராகப் போராடுகிற கோபம், தீமை, வெறுப்பு, பொறாமை, கலகம், சுயநலம், முரட்டுத்தனம் இன்னும் அன்பின் ஆவியாகிய இயேசு கிறிஸ்துவில் இருந்த ஜீவ ஆவியின் பிரமாணத்திற்கு மாறுபாடான யாவற்றையும் நீக்கிவிடுகிறோமா? இப்படிச் செய்தால் தான் நாம் சரியான பாதையில் அதாவது தாழ்ச்சி, பொறுமை, சாந்த குணம், சகோதர சிநேகம், அன்பு ஆகியவைகளில் வளர்ச்சி அடைகிறோம் என்பதை உணர முடியும். இம்மாதிரி தங்களைத் தாங்களே சோதித்தறிந்து கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படி நீதியின் பாதையில் யார் யார் நடக்கிறார்களோ, அவர்களெல்லாம் ஆவியின் நற்சாட்சி பெற்றதை உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

மேலும், "தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவஞ் செய்யான்" என்று ஆவி சாட்சியிடுகிறது. *(1 யோவா 5:18)* தேவனுடைய பிள்ளைகளை, மரித்ததாகக் கருதப்பட்ட அவர்களுடைய பழைய குணங்கள் தோன்றி, எப்படியாகிலும் நசுக்கி விடக்கூடும். அறியாமல் தேவ பிள்ளைகள் மனம் பதறி ஒரு தவறான வார்த்தையை சொல்-யிருக்கலாம். இருந்தாலும் அவர்கள் மனதார தேவப் பிரமாணத்தை மீறமாட்டார்கள். எனவே நம்முடைய இருதயம் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்யவே மிகவும் பிரியப்படுகிறது.அதை ஒருக்காலும் மீறவோ, எதிர்க்கவோ மாட்டோம். இந்த உலக நம்பிக்கைகளும், சிநேகங்களும் பகையாக மாறினாலும் தேவனுடைய சித்தம் நிறைவேற என்னால் முடிந்த யாவும் செய்வேன். இப்படி தேவசித்தத்தை செய்ய எல்லா முயற்சியும் செய்கிறபடியால், சத்திய ஆவியின் சாட்சியம் நமக்கு உறுதியாகக் கிடைக்கின்றது. ஒரு காலத்தில் நாம் தேவ குடும்பத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டோம் என்ற நிச்சயத்தை மாத்திரமல்ல, இப்போதும் அதே உறுதியில் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ற நிச்சயத்தைப் பெறுகிறோம்.

கர்த்தருடைய வார்த்தையின் மூலமாக ஆவியின் நற்சாட்சி

பெற்றவர்கள், உலகி-ருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக கர்த்தரின் ஜனமாக இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய நம்பிக்கை, நோக்கம், பொதுவான ஆவியின் தன்மை, குணநலன்கள் ஆகியவை மாறுபட்டிருக்கும்.

"நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், உலகம் தன்னுடையதைச் நேசித்திருக்கும்; நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினாலும் நான் உங்களை உலகத்தி-ருந்து தெரிந்து கொண்ட படியினாலும், உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது." *(யோவா 15:19)* "அன்றியும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்." - *2 தீமோ 3:12.*

இந்த வார்த்தைகள், சரியாக நம்முடைய வாழ்க்கையில் பிரதிப-க்கிறது என நம் இருதயம் சாட்சியிடுகிறதா? அப்படியானால், நாம் தேவ பிள்ளைகள் என்று ஆவியினால் சாட்சியிடப்படுகிறோம். நம்முடைய கர்த்தரால் சொல்லப்பட்ட இந்த வார்த்தை உலகப் பிரகாரமாக ஜீவிக்கிறவர்களுக்காகவும் கூட சொல்லப்பட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஏனெனில் அவர்களுக்கு இவ்வுலகின் எண்ணங்களே அடிப்படையாக இருக்கின்றது. நம்முடைய கர்த்தருடைய நாட்களில், யூத சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் இத்தகையோராய் இருந்தார்கள் என்பது மெய்யே. மதத்தையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள்தான் இயேசு கிறிஸ்துவை குற்றஞ்சாட்டி அவதூறு செய்தவர்கள். கர்த்தருடைய வழியில் நடக்கிறவர்கள், தங்களுக்கு நிந்தை, அவமானம் ஏற்படும்போது, அதை எண்ணி ஆச்சரியப்படக் கூடாது. இந்த உலகத்தின் ஆவி எப்பொழுதுமே சத்திய ஆவிக்கெதிராக போர் புரிந்து கொண்டிருக்கும். எந்த இடத்தில் இவ்வுலகின் ஆவி அதிகமாய் இருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் சத்திய ஆவிக்கு நேர் விரோதமாக துன்பங்களும் அதிகமாயிருக்கும் என்பது இயல்பு. ஆனால் இதைவிட, தேவனுடைய பிள்ளைகளென சொல்-க் கொள்கிறவர்களிடத் தி-ருந்தே அதிக துன்பங்கள் வரும் என்பதை அறிய வேண்டும். கர்த்தரின் நாளில் ஆசாரியர்களாயிருந்தவர்கள் தான் அவரை பேய்களின் அதிபதியாகிய பெயல் செபூல் என்று அழைத்தார்கள். "வீட்டெஜமானையே பெயல் செபூல் என்று சொன்னர்களானால், அவன் வீட்டாரை அப்படிச் சொல்வது அதிக

நிச்சயமல்லவா?" (மத் 10:25) என்று நமது கர்த்தரின் வார்த்தை மூலமாக பரிசுத்த ஆவி சாட்சியிடுகிறது. நம்மைக் குறித்து தீமையாக, பேசும்போது சத்தியத்தோடு நாம் கொண்டுள்ள உறவினாலேயே இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று கர்த்தரின் ஆவி நம்மைக் குறித்து சாட்சியிடுகிறது. இவ்வாறு துன்பங்கள் நேரும்போது நாம் சத்தியத்தின் சரியான பாதையில் நடக்கிறோம் என்பதற்கும் இதுவே சான்று.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, யூத சபையின் பிரபலமான தலைவர்களோடு கை கோர்த்துக் கொண்டு, அன்பின் சத்தியத்தைக் குறித்து சாட்சியிடாமல் இருந்திருந்தால், அன்றைய நாளில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த போதனைகளை சுட்டிக் காட்டி கண்டிக்காமல் இருந்திருந்தால், அவரை குற்றம் சாட்டியும் வெறுத்தும் இருந்திருக்க மாட்டார்கள். மாறாக மனிதர்களுக்குள்ளே மிகப்பெரிய தலைவராக அவரை உயர்த்தியிருப்பார்கள். "மனுஷருக்குள்ளே மேன்மையாக எண்ணப்படுகிறது தேவனுக்கு முன்பாக அருவருப்பாய் இருக்கிறது" (லூக் 16:15) என்று அவரே தன்னைக் குறித்து அறிக்கையிட்டார்.

நமது கர்த்தர், பரிசேயர் சதுசேயருடைய வஞ்சகங்களை வெளிப்படுத்தி, அவர்களுடைய தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டாதிருந்தாரேயானால், அவரை துன்பப்படுத்தவோ, வேதனைக்குள்ளாக்கியிருக்கவோ மாட்டார்கள். அவர்களிடம் பாராட்டை பெற்றிருப்பார். சத்தியத்திற்காக துன்பப்பட்டிருக்கவும் நேர்ந்திருக்காது. அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நடக்கிறவர்கள், அவரைப் போலவே தங்கள் சத்திய வெளிச்சத்தை பிரகாசமாக மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துக் காட்டுவதினால், இயேசுவுக்கு எந்த வகுப்பாரிடமிருந்து எதிர்ப்பு வந்ததோ, அதைப் போலவே இவர்களுக்கும் இன்றைய பெயர் சபைகளின் தலைவர்களாய் இருக்கிறவர்கள் மூலமாக வெறுப்பு, பகையை சந்திப்பர். அன்பின் அடிப்படையில், சத்தியத்தைச் சொன்ன காரணத்திற்காகவே துன்பத்தை அனுபவித்தார்களானால் அவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷப்படுவார்கள். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது:

"தேவனுடைய ஆவியாகிய மகிமையுள்ள ஆவி உங்கள் மேல் தங்கியிருக்கிறது." (1 பேது 4:14) அவர்கள் குறுகலான பாதையில் நடந்து, தங்களுடைய விசுவாசத்தை காட்டுவதை தேவ ஆவியின் மூலமாக சாட்சி பகருகின்றனர்.

இரட்சகரைக் குறித்தும், அவரது வார்த்தைகளைக் குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுவானோ, அவனைக் குறித்து மனுஷ குமாரனும் தன் சம்பத்தை சேர்க்கும் நாளில் வெட்கப்படுவார் என்று பரிசுத்த ஆவியின் சாட்சியாக இயேசு கிறிஸ்து சாட்சியிடுகிறார். (மாற்கு 8:38) யார் யாரெல்லாம், கிறிஸ்துவை தங்கள் மீட்பரென்றும், போதகரென்றும் தங்கள் இருதயத்தில் நேசித்து ஏற்றுக் கொண்டு, சமயம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் இசேவை தங்கள் போதகரென்றும் மீட்பரென்றும் சாட்சியிடுகிறார்களோ, அதுவே அவர்கள் பெற்ற ஆவியின் சாட்சியமாகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவ ராஜ்யத்தின் வாரிசாகவும், தேவனுடைய பிள்ளையென்றும் திரும்பவும் பரிசுத்த ஆவியினால் சாட்சி பெறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களைத் தான் அவர் தன்னுடைய பிதாவின் முன்னிலையிலும், பரிசுத்ததூதர்களின் முன்னிலையிலும் தன்னுடையவர்கள் என்று அறிக்கையிடுவார். அதுவே அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவதற்குக் காணரமாகிறது. யாரிடம் இந்த ஆவியின் சாட்சியம் இல்லையோ, அவர்கள் அதற்கு மாறாக, இவர்கள் கர்த்தரைக் குறித்து வெட்கப்படுகிறவர்கள் என்று அவர்களுடைய இருதயமே சாட்சியிடுகிறது. கர்த்தரைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று சொல்வதற்கு வெட்கப்படுகிறவர்கள் கர்த்தரின் சகோதரர்களை தங்கள் சகோதரர் என்று சொல்வதற்கும் அவருடைய சரீரமாகிய சபையாரைக் குறித்தும் வெட்கப் படுவார்கள். அவர் போதித்த போதனைகளைக் குறித்தும் வெட்கப் படுகிறார்கள். அவரின் இரண்டாம் வருகையிலே, இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் மனப்போக்கை மாற்றிக் கொள்ளவில்லையென்றால் அவரும் இவர்களைக் குறித்து தன் பிதாவின் முன்னிலையிலும், பரிசுத்ததூதர்கள் முன்னிலையிலும் வெட்கப்படுவார்.

மேலும், பரிசுத்த ஆவி, "தேவனால் பிறப்பதெல்லாம் உலகத்தை ஜெயிக்கும். நம்முடைய விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம்" (1 யோவா 5:4) என்று சாட்சியிடுகிறது. நமது இருதயம், நமது ஆவி, நமது சிந்தை ஆகியவற்றை பரிசுத்த ஆவியின்

இந்த சாட்சியத்தின் வெளிச்சத்தில் ஆராய்வோமாக. இந்த வேதாகமம் கூறுகிறபடி இத்தகைய தரத்தில் நாமும் வெற்றிபெறும் இலக்கை நோக்கிச் செல்கிறோமா? இந்த தெய்வீக தரத்தின்படி நாம் கர்த்தருடையவர்கள் என்றால் இந்த உலகத்தின் நோக்கம், நம்பிக்கைகள், ஆசை ஆகியவற்றிற்கு நாம் இசைந்திருக்கக் கூடாது. நாம் இந்த "உலகத்தை ஜெயித்தோம்" என்கிற ஒரே வார்த்தையில் இவைகளெல்லாம் அடங்கியிருக்கிறது. உலகத்தோடும் உலகக் காரியங்களோடும், உலக ஆவியான சுயநலத்தோடும், பெருமை,பேராசை ஆகியவற்றோடும் இணைந்திருப்பவர்கள் இந்த உலகத்தை ஜெயிக்காதவர்கள் என்பதை உடனே கண்டு கொள்ளலாம். ஒரு மத சம்பந்தமான பணியோ, அல்லது ஒழுக்க சம்பந்தமாக வாழ்கிறோம் என்பதினாலோ, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் சிறுவர்களுக்கு ஞான உபதேசம் கற்றுக் கொடுப்பதினாலோ, ஏதோ ஒரு மதப் பிரிவினையைச் சேர்ந்த சபையில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பதாலோ, ஏழைகளுக்கு உதவுவதினாலோ நாம் உலகத்தை ஜெயித்தவர்களாக இருக்க முடியாது. மேற்சொன்ன எவைகளினாலும் நாம் இந்த உலகத்தினை ஜெயித்தோம் என்று ஆவியின் சாட்சி பெற முடியாது. ஆவியின் சாட்சியம் கூறுகிறபடி நம்முடைய சரியான விசுவாசமே நாம் இந்த உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம். எனவே நாம் தரிசித்து நடக்காமல் விசுவாசித்து நடந்தால் தான் ஆவியின் சாட்சியத்தைப் பெற முடியும். உலகப் பிரகாரமான புகழ், பிரபலமாக நினைக்கும் உலக ஆர்ப்பாட்டம், இந்த மதப் பிரிவு தான் பெரிது என்ற பெருமை பாராட்டல் போன்ற இவைகளை நாம் ஒரு பொருட்டென்று எண்ணக் கூடாது. காண்கிற இவைகளை அல்ல, காணாதவைகளாகிய ஆவிக்குரியவைகளும், நித்தியமானவவை களுமாகியவற்றையே தேட வேண்டும். *(2 கொரி 4:18)* கீழ்க்காணும் கவிஞரின் வார்த்தையின்படி நம்முடைய விசுவாசம் அமைய வேண்டும்.

> "திரளான ஜனங்களோடு வெளிச்சத்தில் செல்வது எனக்கு விருப்பமல்ல,
> அந்தகாரத்தில் நடந்தாலும் தேவனோடு நடப்பதையே விரும்புகிறேன்."

மேலும், வேத வாக்கியங்களின்படி, நாம் தேவ பிள்ளைகளானால் நிகழ்காலமாயினும், வருங்காலமாயினும் அறியாமல் இருக்க மாட்டோம் என்று நமக்கு

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பரிசுத்த ஆவி சாட்சியமிடுகிறது. ஏனெனில் நாம் தேவனுடைய கிருபை, வார்த்தையின்படி தேவனால் போதிக்கப்பட்ட வர்களாயும், தேவனால் பிரகாசிக்கப் பட்டவர்களாயும் இருக்கிறோம். நாளுக்கு நாள் நாம் பூரண வயதுள்ளவர்களாகும்படி, ஞானத்திலும், கிருபையிலும் வளர, திருவசனமாகிய ஞானப்பாலை மாத்திரமல்ல, அப்போஸ்தலர் சொல்லுகிறபடி பலமான ஆகாரத்தையும் உட்கொள்ளத்தக்க ஞானேந்திரியம் உள்ளவர்களாக ஆகவேண்டும். *(1பேது 2:3; எபி.5:13,14)* நாம் நாளுக்குநாள் ஆவியிலும் விசுவாசத்திலும், தைரியத்திலும், ஞானம், இச்சையடக்கம், பொறுமை, தேவ பக்தி, சகோதர சிநேகத்தோடே அன்பு ஆகிய எல்லாவற்றிலும் வளர்ந்தால் கிறிஸ்துவோடும், பிதாவோடும் ஐக்கியப்பட வழிவகுக்கும். அப்படி அவர்களுக்கு இசைந்த ஆத்துமாக்களாக இருந்தால், தம்முடைய திவ்விய திட்டத்தைக் குறித்தும், தம்முடைய கிருபையின் குணநலன்களைப் பற்றியும் கர்த்தர் மென்மேலும் நமக்குத் தெளிவாக எடுத்துரைத்துக் கொண்டிருப்பார்.

இந்த ஆவியின் வளர்ச்சியைக் குறித்து, அப்.பேதுரு, "இவைகள் உங்களுக்குஉண்டாயிருந்து பெருகினால், உங்களை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலே வீணரும் கனியற்றவர்களுமாயிருக்க வொட்டாது. இவைகள் இல்லாதவன் எவனோ, அவன் முன் செய்த பாவங்களைத் தான் சுத்திகரிக்கப்பட்டதை மறந்து கண் சொருகிப்போன குருடனாயிருக்கிறான்... இவைகளைச் செய்தால் நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறி விழுவதில்லை. இவ்விதமாய், நம்முடைய கர்த்தரும், இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்குப் பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்." *(2 பேது 1:5-11)* இத்துடன் யோவா 16:12-15-ஐயும் ஒப்பிடுக.

இங்கு சொல்-யிருக்கிற ஆவியின் கனிகளான சாட்சியங்களை கிறிஸ்துவின் புதிய சிருஷ்டியாகப் போகிறவர்கள், ஒவ்வொருவரும் பெற்றிருக்கிறோமா என்று தங்களைத் தாங்களே சோதித்தறிய வேண்டும். இச்சாட்சியங்களைப் பெற்று நாளுக்கு நாள் அவைகள் வளர்ந்து பெருகுகிறதா என்றும் பரிசோதித்துக் கொள்ள

வேண்டும். ஆவியின் கனிகளுக்கு, அன்பின் வளர்ச்சிக்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமானது அறிவில் வளர்வதே ஆகும். நாம் தெய்வீக அறிவில் வளர வேண்டுமானால் அதற்கு மிக அவசியமானது ஆவியின் கனிகளை நாம் பெற்றிருப்பது. கடமை என்ற படியையும், கீழ்ப்படிதல் என்ற படியையும் நாம் கடந்து செல்லச் செல்ல தெய்வீக அறிவிலும் ஒவ்வொரு படியாக முன்னேறிச் செல்கிறோம். அப்படி ஒவ்வெரு படியாக நாம் கீழ்ப்படிதலோடும், கடமையுணர்வோடும் முன்னேறிச் செல்லும்போது, தெய்வீக அறிவிலும் முன்னேறிச் செல்ல முடியும். கிறிஸ்து என்னும் பள்ளியிலே தேவனால் போதிக்கப்படுகிற யாவரும் இப்படிப்பட்ட ஆவியின் நற்சாட்சி பெறுகிறார்கள். தெய்வீக அறிவிலும் கிருபையிலும் இப்படிப்பட்ட ஆவியின் சாட்சி இருக்குமானால் நாம் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டுக் களி கூறலாம். தெய்வ அறிவிலும் கிருபையிலும் தேவன் வழிகாட்டும் வண்ணமாக, பரிபூரணமடைந்து நாம் அதே பாதையில் நேராய் நடக்கக் கடவோம்.

எதிர்காலத்திற்குரிய பரிசுத்த ஆவியின் சாட்சி

அடுத்த யுகத்தில் பரிசுத்த ஆவி, ஒப்புரவாக்கப்பட்ட உலக மனுக்குலத்திற்கு சாட்சியிடும். பரிசுத்த ஆவியின் சாட்சி, தோற்றத்தில் ஒரே மாதிரி தோன்றினாலும், உண்மை செயல்பாட்டில் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கும். வரப்போகும் யுகத்தில் ஆவியைப் பெறுபவர்கள் யோயேல் தீர்க்க தரிசனப்படி சொற்பமான ஊழியயக்காரர்களும் ஊழியக்காரிகளுமாக இல்லாமல் “மாம்சமான யாவரும்” ஆவியைப் பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். அன்றைய நாளில் தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்பட மாட்டார்கள். அப்பொழுது யாரும் யாரையும் உபத்திரவமோ, துன்பப்படுத்தவோ அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அப்பொழுது யாரும் குறுகலான பாதையில், நெருக்கமான வழியில் கடந்து செல்லத் தேவையில்லை. ஏனெனில் ப-யின் நாள் கடந்து போயிருக்கும். பெரும்பாதையான வழி அங்கே உண்டாயிருக்கும். அங்கே தடுக்க-ன் கற்கள் எதுவுமிருக்காது. *(ஏசா. 35:8; 62:10)* “பொல்லாதவர்கள் அறுப்புண்டு போவார்கள், கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள்.” *(அப்.3:23; சங். 37:7-11)* நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமும்,

வேண்டுமென்றே தீமை செய்பவர்களுக்கு தண்டனையும், அழிவும் ஏற்படும் என்று ஆவி சாட்சி பகர்கின்றது. தேவனுடைய ஆவி ஒன்றுதான். ஒவ்வொரு செயல்பாட்டை செய்யும் போதும் அதற்கேற்ற பரிபாலனம் வித்தியாசப்படும்.

கர்த்தருடைய பரிசுத்த வார்த்தையின்படி பரிசுத்த ஆவி எப்படியெல்லாம் செயல்படுகிறது. அதனுடைய சாட்சிகள் என்ன என்பதைக் கற்ற பிற்பாடு, மனப்பூர்வமாகவும், சரீரப்பூர்வமாகவும் பரிசுத்த ஆவியின் செயல்பாடுகளைப் பற்றிய தப்பறையான சந்தேகங்கள், பயம் இவைகள் நீங்கி தெளிவடைந்த வர்களாய் பூரண திருப்தியடைகிறோம். எல்லாக் கிறிஸ்துவர்களுக்கும் தங்களுடைய ஆவியிலும், மனதிலும் ஒரே விதமான ஆவியின் வரம் அளிக்கப்படுகிறதில்லை. நீண்ட அனுபவமும் அபிவிருத்தியு முடைய கிறிஸ்தவர்கள், பரிசுத்த ஆவியைப் பற்றியும், பரிசுத்த ஆவியின் செயல்பாடுகளைப் பற்றியும், பரிசுத்த ஆவியின் சாட்சிகளைப் பற்றியும் வேதாகமம் என்ன சொல்கிறது என்று அறிந்திருப்பது அவசியம். இந்த பரிசுத்த ஆவியின் எல்லா வகையான சாட்சியங்களையும் பெற்றுக் கொள்ளாத இளைய கிறிஸ்தவர்களும் இருக்கலாம். ஒரு வேளை அவர்களில் சிலர் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கலாம். அவர்கள் எல்லா வகையான சாட்சியங்களைப் பெறாவிட்டாலும் ஒரு சில சாட்சியங்களைப் பெற்றிருக்கக் கூடும். திராட்சைத் தோட்டக் காராகிய பிதாவாகிய தேவன் சிறிய செடியாக இருக்கும்போதே கனிதர வேண்டுமென எதிர்பார்ப்பதில்லை. புதிய இளங்கிளையி-ருந்து பச்சையான காய்களையோ பழுத்த கனிகளையோ அவர் எதிர்பார்க்கிறதில்லை.

ஆவியின் சாட்சியில் முதற்படியாக, கர்த்தர் தங்களை புதிதாய் ஜெநிப்பித்து, ஏற்று, அங்கீகரித்துக் கொண்டார் என்பதே ஆகும். அதன்படி அவர்கள் மெய்யான திராட்சைச் செடியில் இருக்கின்ற இளங்கிளையாக இருப்பர். அவர்களுக்குள் இந்த மெய்யான திராட்சையின் குணநலன்கள் உண்டாகி, விரும்பும் வண்ணமாக வளர்ந்து, திராட்சைச் செடியோடு கூட கனி கொடுப்பவர்களாக இருப்பார்கள். ஆவிக்குரிய குடும்பத்தில் புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தை வளர்ச்சியடைந்து முதிர்ந்த அங்கத்தினரோடு அதனுடைய உறவை

வெளிப்படுத்தும், பலமான ஆகாரத்தை புசித்து அல்ல, ஏனெனில் அது அவர்களை அஜீரணப்படுத்தும்; பாலாகாரத்தை பருகி பலப்படுவார்கள். *1 பேது 2:3*

மேற்சொன்ன ஆவியின் சாட்சியங்களில் ஏதாவது சில சாட்சியங்களைப் பெற்றவர்கள், அதனிமித்தமாக மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். அப்படி தங்களிடம் எந்த சாட்சியமும் இல்லையென்றால், அவர்கள் வேதாகம விசுவாசக் கொள்கையின்படி, ஆவியின் சாட்சியத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்ள ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டும். எதிலெதிலெல்லாம் ஆவியின் சாட்சியம் பெற தங்களிடம் என்னென்ன குறை உள்ளதோ அதை கண்டுபிடித்து நீக்கி விடவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள், "நீண்ட காலமாக இந்தக் கருத்தை அறிய நான் ஆவலாயிருந்தேன்" என்று பாட அவசியமில்லை. இதற்கு மாறாக, விசுவாசத்தின் ழுமு நிச்சயத்தை பெற்றிருப்பார்கள் என்பதையும், விசுவாசத்தில் வேரூன்ற கட்டப்பட்டு, நிலை நிறுத்தப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதையும் அறிந்து கொள்வார்கள். இதுவே தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தெய்வீக நெறி. எப்போதுமே தோல்வியைக் காணாத தேவ வாக்குத் தத்தங்களில் நம்முடைய விசவாசத்தை பாதுகாப்பாக உறுதியாய் வைத்திருப்போமேயானால், பயம், சந்தேகம் போன்ற நம்பிக்கையில்லாத மாளிகையி-ருந்து முழுமையாக நாம் தப்பித்துக் கொள்ள முடியும். நம் வாழ்வின் இருளான வேளைகளிலும், சோதனை, ஏமாற்ற நேரங்களில் அல்லது மற்ற எந்த மாதிரியான சூழ்நிலைகளிலும் நமது பரலோகத் தந்தையின் புன்முறுவல், வேதனை, இருளை மாற்றி நமக்கு வெளிச்சத்தையும், பாதுகாப்பையும் தருகிறது. இந்த சரியான கருத்தை கீழ்க்கண்ட கவிதையிலும் காணலாம்.

"இருள் தேவ முகத்தைக் காண முடியாமல் செய்யும் போதெல்லாம் / நான் / அவரது மாறாத கிருபைகளையே பற்றி இருக்கிறேன். / வெள்ளம், புயல், அபாயங்கள் என்னைச் சூழும்போது, / அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள், உடன்படிக்கைகள் / அவருடைய இரத்தமே என்னைக் கரை சேர்க்கிறது. / என்னுடைய முழுபலமும் என்னை விட்டகலும்போது / அவர்தாமே எனக்கு அடைக்கலமும் பெலமுமாகின்றார்."

ஆவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்

"...ஆயினும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலும், நமது தேவனுடைய ஆவியினாலும் கழுவப்பட்டீர்கள், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டீர்கள், நீதிமான்களாக்கப்பட்டீர்கள்." - 1கொரி 6:11

பரிசுத்தமாக்கப்படுவதன் அடையாளம் என்னவென்றால் நம்மை உலகி-ருந்து பிரித்து தேவனுக்கென்று முழுமையாய் ஒப்புக் கொடுத்தல். இப்படிப் பரிசுத்தமாக்கப்படுபவர்கள், விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய சுயநீதியின் கிரியைகளினாலல்ல, கிறிஸ்துவின் நீதியால் பாவங்களி-ருந்து கழுவப்பட்டு நீதிமான்களென்ற நிலைக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும். உலகத்தார் தேவனுக்கு முன்பாக மெய்யான நீதிமான்காளக்கப்பட வேண்டுமானால், ஆயிர வருட அரசாட்சியில் ஒப்புரவாகுத-ன் மூலமாக ஒப்புரவாக்குத-ன் மத்தியஸ்தரின் உதவியும், வழிகாட்டுதலும் பெற்று, நீதிமான்களாக முடியும். நீதிமானக்கப்படுதல், விசுவாசத்தினால் அப்படி எண்ணப்படுவதாக இருந்தாலும், முக்கியத்துவம் குறைந்ததல்ல. இந்த எற்பாடு சுவிசேஷ யுகத்தில் நடைபெறுகிறது. இதனிமித்தம் சுபாவத்தின்படி நாம் பாவிகளாகவும் அபூரண சரீரத்தில் வாழ்ந்தாலும், நாம் கிறிஸ்துவை இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டதின் மூலம் தேவனால் நாம் சுத்தமுள்ளவர்களாகவும் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாகவும், நீதிமான்களாகவும் எண்ணப்படுகிறோம். "வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக கிறிஸ்து மரித்தார்" என்பதை நாம் விசுவாசிக்கிறோம். பாவத்தி-ருந்து விலக விரும்புகிற நாம், கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே பாவமற கழுவப்பட்டவர்களாக, பூரணர்களாகவும் தேவனால் ஏற்று அங்கீகரிக்கப்படுகிறோம். விசவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்ட நாம், தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறமையால் நாம் அவரிடத்தில் நெருங்கிச் சேர முடியும். அவரும் நம்மை ஏற்றுக் கொள்கிறார். நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்ட நாம், தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நற்கிரியைகளைச் செய்யத் தக்கவர்களாகிறோம். வேத வசனங்களின் மூலமாக நாம்

நீதிமான்களாக்கப்பட்டு பரிசுத்தமாக்கப்படும் போது ஆவியின் சாட்சியை முத்திரையாகப் பெற்றுக் கொள்கிறோம் என்ற நிச்சயம் ஏற்படுகிறது.

கிறிஸ்துவின் மேல் வைத்திருக்கக்கூடிய விசுவாசத்தின் விளைவாலும், நாம்அவரோடு செய்த உடன்படிக்கையினாலும், நாம் பெற்றுக் கொள்கிற பரிசுத்த ஆவி அல்லது தேவனுடைய சிந்தை, உடன்படிக்கையின்படியே மரண மட்டும் கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கொப்பான மரணம் வரை காத்துக் கொள்ள பலம் தருகிறது. நம்முடைய பிதாவின் வார்த்தையின் மூலமாக நாம் பெற்றுக் கொள்ளும் சத்திய ஆவி, மேலும் நமது கீழ்ப்படித-ன் ஆவியினாலே இந்த உலகம் மற்றும் நமது சொந்த அநீதியின் செயல்பாடுகளை ஜெயிக்கக்கூடிய வல்லமையை நமக்குத் தருகிறது. சத்திய ஆவியின் மூலமாக நாம் பெற்றுக் கொண்ட தூய்மையாக்கும் அனுபவங்கள், நம் எல்லாருடைய நீதிமான்களாக்கப்படுதலும், நம் எல்லாரையும் தேவனுடைய நீதியை செய்வதற்காக உலகி-ருந்து பிரித்தெடுத்து அவருக்கு ஒப்புக் கொடுத்தலும், பாவத்திற்கு விலகியிருத்தலும் இவையெல்லாவற்றாலும் கிடைக்கக்கூடிய வெற்றிகளும் ஆசீர்வாதங்களும், கிறிஸ்துவின் கிருபையினாலே தேவனிடமிருந்து புறப்படுகிற பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினாலே நாம் பெறுகிறோம் என்பதை இதுகாறும்நாம் சிந்தித்த வேத வசனங்கள் நமக்கு சான்றுடன் நிரூபிக்கின்றன.

இந்த உண்மையை வேதாகமத்தின் மற்ற பகுதிகளும் சாட்சியிடுகின்றன. "சமாதானத்தின் தேவன் தாமே உங்களை முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்குவராக." *(1 தெச 5:23)* என்று அப்.பவுல் திருச்சபைக்காக மன்றாடுகிறார். இப்படி சொல்வதால் அவர் தாம் சொன்ன கருத்துக்கு அதாவது தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியே பரிசுத்தப்படுத்துகிறது என்ற கருத்துக்கு நேர் எதிராக சொல்கிறார் என்பதாகாது. தேவனே நம்மை பரிசுத்தப் படுத்துகிறவர். பரிசுத்த ஆவி என்பது, வழிமுறை, ஒரு மீடியம், வேறு ஒரு ஆள் அல்ல.

"ஆவியின் பரிசுத்தமாக்குத-னாலே கீழ்ப்படிதலுக்கும்... தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட..." *(1 பேது 1:2)* என்று அப். பேதுரு அறிக்கையிடுகிறார். பிதா யாரைத் தெரிந்தெடுக்கிறாரோ அவர்களை, அழைத்ததோடு நிற்காமல், "அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும்" அவர்களுக்கு உறுதியாக்கும்படி ஆலோசனை கொடுத்து அவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளையும் செய்து நிரந்தரமான குறிக்கோளின்படி, பிதாவின் சித்தத்தின்படியும் திட்டத்தின்படியும், தேவனுடைய பரிசுத்தாவியினாலே (வல்லமை) தேவனுடைய சித்தத்திற்கு அவர்களை முழுமையாக கீழ்ப்படிய வைக்கிறார். தேவனுடைய சித்தப்படி, திட்டத்தின்படி தங்களை முழுமையாக ஒப்புக் கொடுத்தவர்களே தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் ஆவர்.

வேறொரு நிரூபத்தில், அப்.பவுல் திருச்சபையை தூய்மையும் துப்புரவுமாக பரிசுத்தப்படுத்தும் பணிக்கு வேத வார்த்தைகள் பயன்படுவதாக கூறுகிறார். "திருவசனத்தைக் கொண்டு தண்ணீர் முழுக்கினால் சுத்திகரித்து, பரிசுத்தமாக்குகிறதற்கும் கறைதிரை முதலானவைகள் ஒன்றுமில்லாமல்... தம்மைத் தாமே அதற்காக ஒப்புக் கொடுத்தார்." (எபே. 5:26) முதலாவது ஒரு இடத்தில் தேவன் திருச்சபையை பரிசுத்தப்படுத்துகிறார் என்றும், மற்றொரு இடத்தில் தேவ ஆவி திருச்சபையை பரிசுத்தப் படுத்துகிறது என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறியிருப்பது இந்த வசனத்திற்கு முரணாக இருக்கின்றது என்று தவறாக நினைக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு வசனத்திலும் தெளிவாகவும் தவறில்லாமலும் அவர் கூறுகிறது என்னவென்றால், தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவி, சத்திய வசனத்தின் மூலம் கிரியை செய்து, தேவனின் திட்டப்படி, நம்மில் சுத்தமாகுதலையும், நீதிமானாக்குதலையும், பரிசுத்தமாகுதலையும் நடப்பிக்கிறது.

இதே கருத்துப்படியே நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும் ஜெபித்தார். "உம்முடைய சத்தியத்தினாலே அவர்களை பரிசுத்தமாக்கும், உம்முடைய வசனமே சத்தியம்." - யோவா. 17:17 பல்வேறு இடங்களிலும் இது குறித்து சொல்-யிருப்பவைகளை எடுத்து ஆராய்வோமானால், திருச்சபையைப் பரிசுத்தப்படுத்துவது சத்திய ஆவியே என்று நாம் அறியலாம். உடன்படிக்கை செய்து கொண்டவர்களை பரிசுத்தமாக்கும் நோக்கத்திற்காகவே பரிசுத்த வேதாகம வார்த்தைகளை அருளியிருக்கிறார்.

யார் யாரெல்லாம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் "கிறிஸ்து

இயேசுவுக்குள் புது சிருஷ்டிகள்" என்றும், "இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். *(1 கொரி 1:2)* கிறிஸ்துவுக்குள் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் என்பது வேதவசனத்திற்கு புறம்பாகவோ அல்லது பரிசுத்தாவிக்கு புறம்பாகவோ அல்ல. நாம் தேவனுடைய திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டதால், அந்தத் திட்டத்தின்படி ஆவியினாலே பரிசுத்தமாக்கப்படும் நிலைமைக்கு வழிநடத்தப்பட்டு நமது கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியப்படுகிறோம். இதே கருத்தை தெளிவாக விளக்குகின்ற வேத வசனத்தைக் கீழே காண்க. "பரிசுத்தம் செய்கிறவரும் பரிசுத்தஞ் செய்யப்படுகிறவருமாகிய யாவரும் ஒருவராலே உண்டாகியிருக்கிறார்கள். இதனிமித்தம் அவர்களைச் சகோதரரென்று சொல்ல வெட்கப்படவில்லை." *(எபி 2:11)* இவ்வாறு "நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பெயரால் சத்திய ஆவியாகிய தேவனுடைய ஆவியினால் நாம் கழுவப்பட்டு, நீதிமான்களாக்கப்பட்டு, பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம்."

"நீங்கள் ஆவியினால் நிறைந்திருங்கள்"

"ஆவியினால் நிறைந்து; சங்கீதங்களினாலும் கீர்த்தனைகளினாலும் ஞானப்பாட்டுக்களினாலும்... உங்கள் இருதயத்தில் கர்த்தரைப் பாடிக் கீர்த்தனம் பண்ணி... தேவனை ஸ்தோத்தரியுங்கள்." *(எபேசி 5:18-20)*

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அவருடைய நிறைவான ஆவியை நிரம்பப் பெற்றுக் கொள்பவர்களும் உண்டு, குறைவாகப் பெற்றுக் கொள்பவர்களும் உண்டு என்று வேதாகமம் நமக்கு அறிவிக்கின்றது. அவருடையவர்களாக இருக்க வேண்டுமானால், கிறிஸ்துவின் ஆவியில் கொஞ்சமேனும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

"கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவனல்ல." *(ரோம 8:9)* தேவன் நமக்கு அருளியிருக்கிற வேதாகமத்தின் மூலமாக, நாம் அவருடைய திட்டத்தை, அவருடைய நோக்கத்தை எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொண்டு செயல்பட, நாம் எவ்வளவாய் முயற்சி செய்து தேடுகிறோமோ அவ்வளவாய் சத்திய ஆவியினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். நம்முடைய இருதயத்தையும், வாழ்க்கையையும் சுத்திகரிப்பதன் நோக்கத்திற்காகவே அவர் நம்மை உலக ஆவியை உடையவர்களிடமிருந்து பிரித்து எடுத்தர் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்.

இந்தப் பகுதியிலும், வேதாகமத்தின் எந்தப் பகுதியிலும் பரிசுத்த ஆவியை ஒரு நபராக நினைப்பதற்கே இடமில்லை. அப்படி ஆவி ஒரு நபராயிருந்திருந்தால், அந்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்கிறவர்கள் மிகுந்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டனர், குறைவான ஆவியினால் நிரப்பட்டனர் என்று சொல்ல முடியாது. நுழைக்கூடிய நபரே நிரப்புதலை செய்யமுடியும், அந்த நபர் பெரியவராக இருந்தால் அதிகமாக நிரப்ப முடியும், சிறியவராக இருந்தால் குறைவாக நிரப்ப முடியும். பரிசுத்த ஆவி மூன்று கடவுளர்களில் ஒருவராக இருந்தால் உன்னதமான தேவனுக்கொப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட உன்னத தேவனுக்கொப்பான ஒரு பூரணர், அபூரணமான மனிதனையோ, அவனுடைய சிறிய இருதயத்தையோ நிரப்பி, அதில் வாசம் செய்ய முடியாது. தெய்வீக வல்லமை, சக்தி, திறன் தான் இந்த பரிசுத்த ஆவி என்று புரிந்து கொண்டால்தான், அப்போஸ்தலருடைய புத்திமதி அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும். வேதத்தில் அழகாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரனும், நமது மீட்பருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் விளங்கிய பரிசுத்த சிந்தையை, தேவனுடைய சிந்தையை பெற நாம் தொடர்ந்து முயலவேண்டும்.

பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்படுதல் என்று மேலே சொல்லப்பட்ட சிந்தனை, பிரிதொரு இடத்திலும் அப்போஸ்தலர் சொல்கிற சிந்தனைக்கு இசைவுள்ளதாக இருக்கக் காணலாம். நம்முடைய சாவுக்கேதுவான, ஒழுகுகிற பாத்திரம்போல, வெடித்து சிதைந்து காணப்படுகிற இந்த சரீரத்தினை, தேவ வல்லமையால் நிரப்ப வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். நம்முடைய அபூரணமான சரீரம், எதையுமே சீக்கிரத்தில் நழுவிப்போக, வழுவிப் போக விட்டுவிடும் என்பதை அறிந்த நாம், அவ்விதமே தேவ கிருபையை, தேவ வல்லமையே நழுவ விட்டுவிடாதபடி எச்சரிக்கையாகவும், ஜாக்கிரதையாகவும் இருக்கும்படி அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். இது குறித்து அப்போஸ்தலர்,

"நம்முடைய பொக்கிஷத்தை (தேவ ஆவி, புதிதாக்கப்பட்டு, தேவனுக்கு இசைவாக இருக்கக்கூடிய சிந்தனை) மண்பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கிறோம்" *(எபி 2:1; II கொரி 4:7)* என்றார். கிறிஸ்துவினுடைய பாடுகளில் பங்குபெற்று, அவருடைய

அடிச்சுவடுகளில் நடந்து, அதனால் பெறப்போகும் மகிமையை சுதந்தரிக்கப் போகிறவர்கள், கர்த்தருடைய ஆவியினால் நிரப்பப்பட கர்த்தருடைய வழியைத் தேடி நடந்தாக வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு வரையறை செய்கிறது. இந்த நோக்கம் நிறைவேற நாம் கர்த்தரோடும், அவருடைய சரீர அங்கமாகிய திருச்சபையாரோடு அன்புடனும், பரிவுடனும், இசைவாகவும், நெருக்கமாக ஒத்துழைக்க வேண்டும். முழு திருச்சபையும் பரிசுத்தமாக்குகிற சுனை போன்ற அவருடைய திருவசனத்தை, மிக நெருக்கமாகக் கைக்கொள்ள வேண்டும். "உம்முடைய வசனத்தினாலே அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும், உமது வசனமே சத்தியம்." - யோவா *17:17*

நாம் இதற்காக தேவன் கொடுத்துள்ள தெய்வீக ஏற்பாட்டையும், தெய்வீக நோக்கத்தினையும் சிறிதும் தெரிந்துகொள்ள முயற்சிக்காமல், பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பும் என்று வேண்டிக் கொள்வது வீணானது. தேவனடைய வசனங்களை நாம் அசட்டை செய்வோமாகில், தேவனுடைய பரிசுத்தமாக்கும் சக்தியையே அசட்டை செய்கிறோம் என்பதாகும். நாம் ஜெபத்தை அசட்டை செய்வோமாகில், அந்த ஜெபத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கிற மற்றொரு சலுகையையும் அனுகூலத்தையும் நாம் இழந்து விடுவோம். கர்த்தருடைய ஜனங்களோடு, ஆவியின் முத்திரையைப் பெற்றவர்களோடு நாம் ஐக்கியப்பட அசதியாய் இருப்போமேயானால், அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் நன்மையான பயன்கள், அனுகூலங்கள் கிடைக்காமற் போய்விடும். இந்த நன்மைகள் தேவனால், சரீரமாகிய திருச்சபையின் "சகல கணுக்களினாலும் இசைவாய் கூட்டி இணைக்கப்பட்ட" அங்கங்களுக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவை. அவரது வார்த்தைகளை வெளியரங்கமாக்குவதற்கு சரீரத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ள பலவித அங்கங்கள் மூலமாக தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின உதவிகளையும் அதன் மூலம் பெறுகிற பரிசுத்தமாக்கும் வல்லமையாகிய ஆவியையும் இழந்து விடுகிறோம். *1* கொரி *12:25-28*; எபே. *4:16*

ஆகவே, "நீங்கள் ஆவியினால் நிறைந்திருங்கள்" என்ற புத்திமதியில் ஆழமாக உய்த்துணர வேண்டிய கருத்துக்கள் உள்ளன.

நம்முடைய ஆவியின் ஜீவியத்திற்குரிய அபிவிருத்திற்காக, தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கும் எல்லா உதவிகளையும், உபகரணங்களையும் நாம் உபயோகித்தாக வேண்டும். கர்த்தரோடு நாம் நேரடியாக தொடர்பு கொள்ள முடியாவிட்டாலும், நாம் அவருடைய வார்த்தைகளின் மூலமாகவும், ஜெபத்தின் மூலமாகவும், அவருடைய பிள்ளைகள் மூலமாகவும் தொடர்பு கொள்ள முடியும். அப்போஸ்தலர்களுடன் நாம் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ள முடியாவிட்டாலும், நாம் அவர்களது வார்த்தைகளின் மூலமாகத் தொடர்பு கொள்கிறோம். கர்த்தருடைய பிள்ளைகளோடு நாம் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ள முடியாதபடி தூரத்தில் இருந்தாலும், அவர்களோடு கடிதம் வாயிலாகவும், வேதப் பத்திரிக்கைகள் மூலமாகவும் தொடர்பு கொண்டு, கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்வதால் உறவு கொள்ள முடியும். நாம் கர்த்தருடைய ஆவியினால் நிரப்பப்பட விருப்பமாயிருந்தால், அவருடைய போதனைகளுக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்.

ஆவியின் முத்திரை

"நீங்களும் உங்கள் இரட்சிப்பின் சுவிசேஷமாகிய சத்திய வசனத்தைக் கேட்டு விசுவாசிகளானபோது, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியால் அவருக்குள் முத்திரை போடப் பட்டீர்கள். அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் அவருடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக மீட்கப்படுவார்கள் என்பதற்கு ஆவியானவர் நம்முடைய சுதந்திரத்தின் அச்சாரமாயிருக்கிறார்." - எபேசி *1:13,14*

முற்காலங்களில் முத்திரை பல நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டது. அவைகளாவன - *1.* கையொப்பம் - ஒப்புக் கொள்வதற்குரிய அடையாளம், ஒப்புக் கொள்வதற்குரிய அடையாளச் சான்றுக்குறி *2.* இரகசிய முத்திரை - அன்னியர் அறிந்து கொள்ள முடியாத பாதுகாப்புக்காக. - மத் *27 :66*; வெளி *10:4*; *20:3* காண்க.

மேற்சொன்ன பொருள்களில், முதலாவது பொருளின்படி கர்த்தருடைய பிள்ளைகள், "வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியினாலே முத்திரையிடப்படுகிறார்கள்." இங்கே சிலர் நினைக்கிறபடி அப்போஸ்தலர், திருத்துவக் கடவுளர்களில் ஒருவரால் நிரப்பப்படுவதில்லை, மாறாக அவருடைய வல்லமையினால் நிரப்பப்படுகிறார்கள் என்கிறார். இதன்

வித்தியாசத்தை எல்லாரும் நன்கு உணரக்கூடியபடி, "வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆவியை அச்சாரமாகப் பெற்றீர்கள்" என்கிறார். பரிசுத்த ஆவி (வல்லமை) பிதாவினிடத்தி-ருந்து வருகிறது. பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டு கிறிஸ்துவின் மூலமாக பிதாவாகிய தேவன் முத்திரையிடுகிறார். இதுவே ஆவிக்குள்ளாக முத்திரையிடப்படுதல். இப்படி ஆவிக்குள்ளாக முத்திரையிடப்படுதலுக்கு அப்போஸ்தலர் சாட்சி பகர்வதை அப். 2:33 இல் காணலாம். மேலும், தேவ குமாரர்களாகப்போகிற அனைவருக்கும் முதன்மையாக, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து முத்திரையிடப்பட்டார் என்று வேதமே சாட்சி கூறுகிறது.

"அவரைப் பிதாவாகிய தேவன் (பரிசுத்த ஆவியினால்) முத்திரித்திருக்கிறார்." - யோவா 6:27

"வாக்குத்தத்தத்தின் ஆவி" என்ற சொற்றொடர், மற்ற பரிசுத்த ஆவி சம்பந்தப்பட்ட சொற்றொடர்களைப் போலவே, "பரிசுத்தத்தின் ஆவி," "சத்திய ஆவி" என்ற கருத்துக்களை விளக்குகிறதாய் அமைகிறது. தேவன் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற ஆவியின் முத்திரையிடப்படுதலுக்கும், வாக்குத்தத்தத்திற்குமிடையே உள்ள தொடர்பை இது நன்கு விளக்குவதாய் அமைகிறது. தேவனுடைய உடன்படிக்கைகள் எல்லாவற்றிலும் இந்த "முத்திரையிடப்படுதலே" முற்போக்கான சான்றாகும். இப்படி உடன்படிக்கை செய்து அவரில் பிரதான அன்பு கூறுபவர்களுக்கு, "மகா மேன்மையும், அருமையுமான வாக்குத் தத்தங்களும் அவர்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்" என்பது உண்மை. தேவனால் அனுமதிக்கப்பட்ட சோதனைகளை தெய்வ அன்பு, பக்தி வைராக்கியத்தினாலே சகித்து, இறுதி வெற்றி பெறும்போது, எல்லா வாக்களிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களையும் சுதந்தரித்துக் கொள்வர்.

அப்போஸ்தலர் இதே "ஆவியின் முத்திரை" யிடுதலைப் பற்றி, இதே நிரூபத்தில் ஆவியின் "வாக்குத்தத்திற்கும்" நம்முடைய மீட்கப்படும் நாளுக்கும் தொடர்பு படுத்திக் கூறுகின்றார். (எபேசி 4:30) இதே கருத்தினை வேறு வார்த்தைகளில் தொடர்புபடுத்தி விளக்குகின்றார். மீட்கப்படும் நாளுக்கென்று வாக்குத்தத்தின் ஆவியினால் முத்திரையிடப்படுதல் என்பது நாம் (திருச்சபையார்)

"ஆவியின் முதற்பலன்கள் ஆகிறோம்" என்பதாகும். நமக்கும் கர்த்தருக்கும் இடையேயுள்ள ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்ட பிற்பாடு, கைமேல் பலனைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். நாம் இடையில் பின்வாங்கிப் போகாம-ருந்தால், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதமான பாக்கியத்தை நிச்சயம் பெறலாம்.

தேவனுடைய புத்திரர் என்றும், உடன்படிக்கையின் உறவு, குமாரத்துவம், சுவீகாரத்துவம் என்ற முத்திரை, நம் நெற்றிகளில் வெளியரங்கமாகப் போடப்பட்ட அடையாளமல்ல. அல்லது பூமிக்குரிய காரியங்களில் தேவனுடைய தயவு பெற்றிருப்பதற்கான வெளியரங்கமான அடையாளமுமல்ல. உலகத்துக்குரிய சொத்து, சுகம், சம்பத்து பாக்கியமுமல்ல. குணமாக்கும் வரத்தோடோ, அந்நிய பாஷை பேசுகிற வரத்தோடோ, இப்போதோ அல்லது எப்பொழுதுமோ சம்பந்தப்பட்டதல்ல. இப்படி அநேக அற்புத வரங்களைப் பெற்றதாக சொல்லப்படுபவர்களிடத்தில் ஆவியின் முத்திரையோ, சாட்சியமோ காணப்படுவதில்லை. அப். 8:13-23; 1 கொரி 13:1-3.

பரிசுத்த ஆவியின் முத்திரை, பெற்றுக்கொண்டவர்களின் இருதயத்தில் முத்திரையிடப்பட்டது. அதைப் பெறுகிறவர்களை அது இரட்சிக்கும் என்பதை ஒருவனும் அறிய மாட்டான். அவனது அனுதின வாழ்க்கையில் அதன் கனிகளை மற்றவர்கள் காணமுடியும். (வெளி 2:17) "உங்களோடு கூட எங்களையும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஸ்திரப்படுத்தி, நம்மை அபிஷேகம் பண்ணினவர் தேவனே. அவர் நம்மை முத்தரித்து, நம்முடைய இருதயங்களில் ஆவி என்னும் அச்சாரத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்." (2 கொரி 1:21,22)

இந்த அச்சாரமாகிய புத்திர சுவிகாரத்தின் முத்திரை அன்பின் ஆவியாகும். இது பிதாவோடும் அவரது பரிசுத்த ஏற்பாடுகளோடும் ஒப்புரவை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த ஏற்பாட்டினாலே அவரை நாம் அப்பா! பிதாவே! ஓ, என் தேவனே உம்முடைய சித்தப்படி செய்யவே நான் பிரியப்படுகிறேன் என்று கூக்குர-டுகிறோம். இந்த புத்திர சுவிகாரத்தின் ஆவியின் அச்சாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், பிதாவின் சித்தத்தையே நாடித் தேடி செய்வதோடு நில்லாமல்,

அப்படி செய்வதில் கொஞ்சமும் ச-ப்படையாமல் மகிழ்ச்சி யடைவர்கள். *1 யோவா. 5:3*

புத்திரசுவிகாரத்தின் ஆவி, முதற்பலன்களை பெற்றிருத்தல் அல்லது வரப்போகிற சுதந்தரத்தின் அச்சாரம் என்பது ஆவியின் மிகவும் மேலான சாட்சியமாகும். இதுவே தற்கால கிறிஸ்தவ ஜீவிய அனுபவத்தின் சாரமாகும். இந்தளவு உன்னத நிலையை அடையும் முன்னர், தலையாகிய கிறிஸ்துவும் அவருடைய சரீரமாகிய திருச்சபையுடன் சேர்ந்து கொண்டு, சத்திய ஆவியினாலே ஜெநிப்பிப்பட்டவர்களாகி, தேவனால் நாம்பெற்ற ஆவியில் பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்டு, நமது கர்த்தருடைய சித்தத்தைத் தெரிந்து அதன்படியே செய்ய, அபிஷேகத்தில் நம்முடைய பங்கை நாம் பெற வேண்டும். நாம் ஆவியினால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு நீதியின் சேவையைச் செய்ய ஆயத்தப்படும்போது தான் இந்த அனுபவத்தைப் பெறுகிறோம். நாம் கருவுற்ற நிலையைக் கடந்து, தேவப்புத்திரர் என்று அடையாளம் காணப்பட்டு தேவனால் முத்திரையிடப்படுகிறோம் என்பதற்கு இது ஒரு சாட்சியாகும்.

எல்லா விசுவாசிகளும் தாங்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்படவேண்டும் என்பதையும், தேவ ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் நாடித் தேடுகிறார்கள். இவ்வாறு ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் பிதாவுடன் ஒப்புரவாகி, அவருக்குக் குமாரர்களாயிருக்க விரும்புகிறவர்கள், அவருடைய முழு சித்தத்திற்கு இசைவாகத் தங்களைத் தத்தம் செய்யவேண்டும். சத்திய ஆவியினால் இந்த உன்னத நிலைக்கு உயர்ந்தவர்கள் எவர்களோ அவர்களை பிதாவானவர் ஏற்று, அங்கீகரித்து, முத்திரையிடுகிறார். இந்த உன்னத நிலையை அடைந்த பின்னர், தேவ ஆவியை அவித்துப் போடாமல் அசட்டை செய்யாமல், ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட விலைமதிப்பற்ற பொக்கிஷத்தை அணைத்துப் போடாதிருக்க வேண்டும். அன்பின் ஆவியை விட்டு விலகாமல், பரிசுத்தஆவியின் ஐக்கியத்தில் களிகூரவேண்டும். வேதனை, சோதனை ஆகியவற்றில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் இருளின் ஆவியின் தொடர்பை விட்டு விடவேண்டும். ஆவியின் முத்திரையை கெடுத்துவிடாமல், எப்பொழுதும் பிரகாசமாகவும் புதிதாகவும்

வைத்துக் கொள்ள, இதனைப் பெற்றவர்கள் இடைவிடாமல் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

அ அ